

< Siden valget blev udskrevet den 26. august, og Dansk Folkeparti traditionen tro åbnede valgkampen med "valg-flæskesvær" på Nytorv i København, har Dansk Folkeparti oplevet et sandt medlemsboom.

> Medlemsfremgangen har været markant over hele landet. Dog fik DF særlig stor medlemsopbakning i Sydjyllands Storkreds, efter at DF som led i Finansloven fik sikret grænsekontrollen, som den røde regering nu vil skrotte på trods af, at godt 60 pct. af befolkningen ønsker en grænsekontrol.

< Da Socialistisk Folkepartis formand Villy Søvnal i anden uge af valgkampen kom med udmeldinger om, at han ville kræve, at der blev foretaget kraftige lempelser af udlændingepolitikken, kunne DF se det på antallet af nye indmeldelser.

> DF har fået lige ved 1.000 nye medlemmer i løbet af den tre uger lange valgkamp.

Løftebrud, løgn og lal

Hvis ikke det var daglig virkelighed i Kongeriget Danmark de her uger, så ville man ikke tro det: Den røde regering bryder løfte efter løfte efter løfte. Og Løftebrudsregeringen virker rystende ligeglad – der er jo længe til næste valg...

LØFTEBRUD – Dårligt var valget den 15. september overstået, før Helle Thorning-Schmidt & co. forskansede sig i et luksus-hotel for at skrive regeringsgrundlaget.

Det brugte de to uger på. Og det, der kom ud efter to uger i luksus-suiter, var et program, som omgående fik Pia Kjærsgaard til at kalde den nye, røde regering for Løftebrudsregeringen.

Væk var 12 minutters mere arbejde om dagen, væk var løfterne om at bevare efterlønnen uændret, genopfinde den lange dagpengeperiode og de gyldne løfter til børn, unge, ældre og syge. Pist væk var alle de løfter, som S og SF havde stillet deres vælgere i udsigt, bare de ville være søde at stemme på dem. "Når vi kommer til magten...", har det gjaldet i flere år fra de partier, der nu indtager de højeste poster i regeringen.

Ikke engang løftet om en sølle lille ekstra skat på indkomster over en million kroner, har regeringen kunnet indfri.

Forleden sagde statsminister Helle Thorning-Schmidt på sit første tirsdagspressemøde i Statsministeriet, at "regeringen er kommet rigtigt godt fra start".

What?? Hvilken planet er statsministeren dalet ned fra? Det kan ikke være en sky, for nogen engel er hun ikke.

Det er faktisk så utroligt, at havde Adam Price skriblet den virkelighed, der har været i dansk politik de seneste par måneder, sammen i et par af afsnittene i tv-serien "Borgen", så ville vi formentlig have klasket os på lårene af grin, fundet noget andet at se og tørt konstateret, at "ja ja, godt forsøgt, men så latterlig er virkeligheden på Borgen nu heller ikke".

Jo, det er den! Den er lige for øjeblikket mere uvirkelig end et jævnt afsnit af "Borgen" på en dårlig søndag. Serien rammer jo på lange stræk faktisk meget godt, hvis man trækker noget af det tv-egnede, men virkelighedsfjerne fiktion - og yderligere 40-50% - fra, lidt afhængigt af hvilket afsnit, man taler om.

Herinde på den virkelige Borgen har man ikke i 40 år set en mere amatøragtig regeringsovertagelse. Ingen kan komme i tanke om magten til parade af løftebrud – heller ikke efter grundig research. Og selv dagbladet Politiken måtte forleden, nok lidt slukørede, konstatere, at end ikke Thorning-Schmidts første pressemøde var håndteret blot en anelse professionelt.

Mødedage – som der ellers kun er godt 100 af om året i Folketinget (!) – aflyses, fordi regeringen ikke lige har nået sit lovforberedende arbejde.

Nyvalgte MF'ere må siden valgdagen have fået et helt skævt indtryk af, hvad de er valgt ind til – for der er sket meget lidt siden åbningen i begyndelsen af oktober. Og det lidt, der er sket, blev afbrudt af efterårsferie få dage efter åbningen og yderligere af Nordisk Rådsmøder i Folketingssalen i begyndelsen af november. Og nå ja, så også lige af yderligere aflyste mødedage, fordi den røde regering ikke liige...

Det er det rene løftebrud, løgn og lal i dansk politik lige nu.

Foto: Scampix

Socialdemokratiets fhv. gruppeformand og varmemester, boligminister Carsten Hansen, gav vælgerne på Fyn en skriftlig garanti, som Helle Thorning-Schmidt bakkede op. Nu løber både de to og den samlede regering fra både løfterne og garantien. Vi håber, fynboerne husker det.

Bunden blev nået med et rungende "klonk!" af Socialdemokratiets håndfaste løfte til fynske vælgere om, at hvis bare Socialdemokratiet fik magten, så skulle de nok sørge for at bevare akut-modtagelsen i Svendborg. Et forståeligt nok kæmpe samtaleemne på Fyn. Løftet blev endda toppet med en højtidelig garanti med underskift og hele molevitten fra partiets magtfulde gruppeformand.

Men vupti, aldrig så snart var selvsamme Socialdemokrati "kommet til magten", som de smagfuldt selv udtrykker det, så sløjfede man lige det løfte - incl. garantien.

Det samme kan man skrive et helt blad om på udlændingeområdet. Løftebrudsregeringen lovede vælgerne før valget, at den faste udlændingepolitik ville blive fastholdt. Man nægtede at stramme mere, men man ville ikke lempe. Regeringsgrundlaget alene rummer mindst 24 lempelser!

Og flere ministre har efterfølgende sagt, at der sagtens kan komme flere. Læs: Det gør der!

Dansk Folkeparti advarede mod præcis det her både før og i valgkampen.

Der er kun én vej frem, hvis ikke dansk politik skal ende sådan, at hele tv-serien "Borgen" faktisk er en bedre udgave af netop dansk politik. Og det er, at Helle Thorning-Schmidts regeringstid bliver kort. Sådan en amatørforetelling!

Sønd.

Er 10 års arbejde på udlændingeområdet forgæves?

Som bekendt har den røde regering påbegyndt sin regeringsperiode med en stribe af løftebrud, og omfanget er uden fortilfælde i danmarkshistorien. Den største del af opmærksomheden i mediernes er blevet helliget de mange løftebrud på velfærdsområdet, hvor listen er næsten uendelig. De tolv minutter er for længst glemt og begravet. Millionærskatten kan ingen i den røde regering huske. Efterløn og dagpenge gider ingen tale om. Heller ikke bevarelsen af akutfunktionen på Svendborg Sygehus, som Socialdemokratiets Carsten Hansen og Socialistisk Folkepartis formand Villy Søvndal i valgkampen lovede at bevare. Dem om det. Om mindre end fire år skal de stå til regnskab over for deres vælgere, som forhåbentligt har en bedre hukommelse end de glemsomme karriere-politikere og spindoktorer i det røde kabinet.

Mere overset er desværre de mange løftebrud på udlændingeområdet. Mon ikke mange danskere satte deres kryds ved liste A eller F i forhåbningen om, at de to partier i hovedtræk ville bibeholde den stramme udlændingepolitik? Det var lige indtil Margrethe Vestager kom i mellem i det berømte tårn på Hotel Crowne Plaza. Nu er der lagt op til en gradvis lempelse af udlændingepolitikken, og hvor det ender, ved ingen. Men jeg har bange anelser. Velfærdsområdet kan der altid repareres på, men en øget tilstrømning af udlændinge har meget vidtrækkende og langsigtede konsekvenser. Ret skal være ret: Både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gik til valg på at ville afskaffe starthjælpen og kontanthjælpsloftet, selv om det var noget, de helst ikke ville tale alt for meget om.

Men hvad med alle de andre ting? Lempler af reglerne for permanent opholdstilladelse, nemmere adgang til opnåelse af statsborgerskaber og pointsystemet – for nu blot at nævne nogle enkelte eksempler. Den komplette liste kan ses længere inde i dette nummer af Dansk Folkeblad, og den vidner om, at den røde regering er i fuld gang med at skrue tiden tilbage til 1990'erne. Mange af de unge ministre kan formentligt slet ikke huske

1990'erne, men det er vi til gengæld mange andre, der kan. Det var en periode, hvor udlændingepolitikken mildt sagt var kaotisk med masseindvandring og et totalt fravær af fornuftige integrationstiltag. Nej, vi nåede ikke det hele på 10 år. Dertil var byrden, som Nyrup-regeringen efterlod, ganske enkelt for stor. Men vi nåede adskillige skridt på vejen. Flere indvandrere end nogensinde før kom i arbejde, og antallet af asylsøgere dalede markant.

Hertil kommer, at vi fik taget hul på en række vigtige værdipolitiske diskussioner af, hvad det vil sige at være dansk og leve i et demokratisk samfund. Mange indvandrere blev i samme periode også mere selvbevidste omkring deres rettigheder i et demokratisk samfund og ville ikke længere finde sig i arrangerede ægteskaber og et liv på randen af samfundet. Andre indvandrere er det til gengæld ikke lykkedes at få fat i. Det gælder de unge kriminelle og de fundamentalistiske muslimer, som ønsker at etablere sharia-zoner i områder som Tingbjerg, Gellerup-parken og Mjølnerparken på Nørrebro. Der findes stadig stærkere kræfter, som modarbejder demokratiet og ønsker at indføre parallelsamfund med en formørket, middelalderlig kultur.

Når vi overhovedet fik forbedret integrationen, skyldtes det først og fremmest, at antallet af nyankomne indvandrere blev reduceret ved hjælp af den daværende regerings og Dansk Folkepartis stramninger. Jeg sammenlignede dengang situationen med en vandhane, der står og løber. Først når vandhanen er lukket, kan vi begynde at tørre op. Det gælder stadigvæk. Men den røde regering er i færd med at skrue op for vandhanen igen, og inden længe risikerer vi, at gulvet er oversvømmet igen. Det vil både få økonomiske og menneskelige omkostninger. Sandheden er, at den røde regering overhovedet ikke har noget overblik over deres politiks omkostninger. I øjeblikket taler Det Radikale Venstre og Enhedslisten om, at 500 afviste asylsøgere skal have genoptaget deres sager med henblik på at få dem sluset ud i samfundet, og social- og integrationsmi-

nister Karen Hækkerup har ligeud sagt, at en øget tilstrømning ikke vil få nogen betydning. Med andre ord: Antallet er ligegyldigt.

Vi har al mulig grund til at spørge os selv, om de sidste 10 års møjsommelige arbejde med udlændingepolitikken vil være forgæves. De nuværende signaler fra regeringen kan kun give bange anelser. Den eneste trøst er, at vi skal have et folketingsvalg igen inden for de næste fire år. Dansk Folkeparti har i modsætning til den røde regering ikke ændret holdning. Vi vil fortsat lægge pres på regeringen og de øvrige partier i Folketinget – også når det gælder udlændingepolitikken. Danmark har ikke råd til andet.

Pia Kjaersgaard

DFU i hollandsk TV

Hollandsk TV er i øjeblikket i færd med at optage en serie om indvandring i Europa. Fra Danmark deltager Dansk Folkepartis Ungdom med kommentarer til både lokal og national udlændingepolitik.

Medlem af Albertslund Byråd samt hovedbestyrelsen i DFU, Danni Olsen, medvirker i ny tv-serie fra hollandsk tv om udlændingepolitik i Europa.

Af René Teige

Geert Wilders og hans Frihedspartiet, 'Partij voor de Vrijheid', som blev stiftet 22. februar 2006 har sammen med blandt andet norske Fremskridtspartiet og svenske Sverigesdemokraterne og det finske Perussuomalaiset (De Sande Finner) samt naturligvis Dansk Folkeparti sat fokus på udlændingepolitikken, først og fremmest i Norden og Europa, men også i store dele af verden.

Ytringsfriheden er blevet testet og tidligere tiders (læs Nyrupske...) prædikater som 'ikke-stuerene' om folk, der tillod sig at have en mening om indvandring og udlændingepolitik i det hele taget, har sat præg på den europæiske dagsorden.

Sådan lyder hollandsk tv's præsentation forud for arbejdet med en tv-serie fra en række lande i Europa, hvor stadig flere partier vinder gehør for en indvandrerkritisk politik.

Fra Danmark deltager Dansk Folkepartis Ungdom med afsæt i en af landets mest indvandrerunge kommuner, Albertslund.

Dansk skal ikke være andet-sprog

Dansk Folkepartis medlem af Albertslund Byråd, landsformandsassistent og medlem af hovedbestyrelsen i Dansk Folkepartis Ungdom, Danni Olsen, var klar i mælet, da hollandsk tv mødte ham på den københavnske vestegn.

"Tv-folkene var meget interesserede i netop Albertslund og kommunens mange indvandrere. Ikke mindst, da de fandt ud af, at man i Albertslund bruger mange ressourcer på at hjemsproget skal være første-sprog og dansk andet sprog," siger Danni Olsen.

Albertslund bruger ressourcerne anderledes end andre danske kommuner. Der er faktisk ikke det politikområde, hvor dansk er første-sproget.

Det mener jeg jo ikke er rimeligt, især når rigtigt mange andengeneration-indvandrere jo er både født og opvokset her. Så burde dansk jo være et helt naturligt første-sprog," siger Danni Olsen.

Tv-premiere i julemåneden

Han fortalte også til hollandsk tv, at DF i Albertslund nu vil sætte yderligere ind på førskoleområdet og forklare forældrene, at dansk kultur og sprog er grundlaget for, at deres børn kan blive integrerede i kommunen.

Ifølge hollandsk tv, er arbejdstitlen på tv-serien Poul Rosemöller. Han har endnu ikke færdiggjort alle enkeltudsendelserne. Derfor forventer han, at serien først får premiere i begyndelsen af december.

Pia Kjærsgaard deltager i FN's generalforsamling

Merete Dea Larsen vikarierer for Pia Kjærsgaard

Af René Teige

Folketinget sendte i sidste uge en delegation til FN's generalforsamling i New York. Dansk Folkepartis formand, Pia Kjærsgaard, repræsenterer DF ved generalforsamlingen.

På dagsordenen står bl.a. et besøg i Washington D.C. for introduktion til USA's indenrigs- og udenrigspolitik via samtaler i det amerikanske udenrigsministerium, i Kongressen og i Pentagon. Der er desuden arrangeret møder med Verdensbanken og IMF. Endelig bliver der sat fokus på den globale økonomiske udvikling.

Pia Kjærsgaards deltagelse i FN's generalforsamling samt nævnte møder og debatter betyder, at Merete Dea Larsen vikarierer for Pia Kjærsgaard i Folketinget

Pia Kjærsgaard deltager i FN's generalforsamling i New York samt debatter og samtaler i Washington D.C.

Merete Dea Larsen blev allerede sidste år valgt til folketingskandidat for Dansk Folkeparti i Roskildekredsen af DF-Roskilde.

Den 33-årige DF'er, der er kendt i Roskildekredsen som medlem af Roskilde Byråd, hvor hun nu er i gang med sin anden periode, opnåede et flot personligt valg ved folketingsvalget 15. september, men kom ikke ind.

Nu får hun så chancen for at virke på det danske demokratis højborg.

Vant til at springe ud i det

- Jeg har især børn og unge som mærkesag. Og jeg ser frem til at gå lidt mere i dybden på

I Pia Kjærsgaards fravær vikarierer Merete Dea Larsen for partiformanden i Folketinget.

blandt andet dette område samt generelt få lov til at fornemme, hvordan tingene fungerer på Borgen.

Jeg er også bekendt med problematikken om tvangsfjernede og udsatte børn gennem min tid som formand for Børne- og Ungeudvalget i Roskilde. Men som næstformand i ældreudvalget har jeg også beskæftiget mig med ældres forhold, som jeg selvfølgelig gerne ser forbedret, siger hun.

Merete Dea Larsen bruger en stor del af sin tid på politisk arbejde, men ellers er det familien, mand og to børn, som bliver prioriteret i hjemmet i Svogerslev.

Det er bestemt ikke Merete Dea Larsen ukendt at springe ud i store udfordringer. Hun begyndte nemlig i 2010 at dyrke faldskærmsudspring. I år har interessen dog stået på stand by på grund af tidspress blandt andet i forbindelse med Folketingsvalget.

Fordommene fik en i nødden

Alle fordommene om Dansk Folkepartis medlemmer og politik blev vendt på hovedet, da de to fynske gymnasieelever Elise og Mads fra Vestfyns Gymnasium fulgte daværende folketingskandidat Jens Henrik Thulesen Dahl på en tilfældig valgkampsmandag 12. september, tre dage før Folketingsvalget. Samværet endte med, at de to gymnasieelever ønskede Jens Henrik Thulesen Dahl held og lykke med valget – og mente det.

Af René Teige

Mads var mest til blå blok, mens klassekameraten Elise mere var til rød blok. Men det var før, de to som led i et samfundsfagligt projekt på Vestfyns Gymnasium mødte Jens Henrik Thulesen Dahl. Der blev udvalgt en række hold på hver to elever, som også fik besked på, hvilke politikere, de skulle følge en hel dag. Elise og Mads fik 'tildelt' Thulesen Dahl, som stillede op for Dansk Folkeparti i Assens kredsen/Fyns storkreds.

De to 1.g'ere fik standset "deres kandidat", da han med raske skridt var på vej ind til vælgermøde på Tornbjerg Gymnasium.

De tre fik vekslet ord nok til, at elevernes første reaktion lød: Jens Henrik er ikke racist!

Elise skriver om mødet i "Baglandet Fyns", at hun ikke ligefrem havde en blændende positiv tilgang til at skulle følge en kandidat fra dansk folkeparti, for ligesom tonsvis af andre mediepåvirkede danskere var hun overbevist om, at det betød en dag sammen med en racist.

Den holdning blev vendt 180 grader.

Højtråbende og provokerende

Jens Henrik Thulesen Dahl blev flere gange på sin vej til salen, hvor den politiske debat skulle finde sted, stoppet af unge med anden etnisk baggrund...

Mads fortæller, at han var imponeret over den måde, DF'eren tacklede situationen på.

"Nogle stillede sig i kreds om ham og var både højtråbende og provokerende. De afbrød ham også, når han stille og roligt forsøgte at være imødekommende og svare på spørgsmål.

Jeg troede ærligt talt ikke, at folk på skoler og gymnasier opførte sig eller tillod kammerater at opføre sig på den måde," siger Mads

Elise siger, at DF'eren hele dagen blev stoppet. Nogle af dem med anden etnisk baggrund havde en let og interesseret tilgang, andre en barsk, og nedladende tone.

Mads siger, at han på baggrund af dagen med Jens Henrik Thulesen Dahl har den holdning, at DF er det fornuftigste politiske valg, eller som han siger: "Det er det fornuftigste, når nogle af de ting, man er uenige om, træk-

Foto: Carsten Lundager

Jens Henrik Thulesen Dahl og gymnasieeleverne Elise og Mads fik rykket ved nogle fordomme, da eleverne fulgte den nyvalgte DF'er en hel dag i en hektisk valgkamp.

Koteletter i fad, held og lykke

Jens Henrik fortæller gang på gang, at han ikke er racist, og det samme forklarede han Elise og Mads.

Jens Henrik Thulesen Dahl understregede, at dem, der beviser, at de vil Danmark, tager en uddannelse og finder et job, er værd at bakke op.

Og så stod den ellers på politisk debat...

"Vi fulgte i forbindelse med vores projekt fire vælgermøder. Og jeg lagde mærke til, at Jens Henrik var den af politikerne, der overraskede mest positivt med en ordentlig debat-tone. Han hverken råbte højt eller afbrød sine politiske modstandere", siger Mads.

Han og Elise var sammen med "deres DF"

er fra kl. 10.00 til 22.00 hin mandag. Så der blev snakket igennem.

Det var dog først, da de i det Thulesen Dahl'ske hjem blev budt på koteletter i fad og snakken blev mere privat, at gymnasieeleverne fik en snak om de fordomme, man som DF'er må leve med.

"Man skal virkelig brænde for det," siger Mads.

"Held og lykke med valget", lød afskeds-salutten fra Elise og Mads, der betegnede dagen som eventyrlig. Og det endte både med held og lykke og som noget af et eventyr. Jens Henrik Thulesen Dahl blev valgt for DF, hvor han nu er ordfører for videnskab og forskning.

MEDLEMSTILBUD: TAG MED DF TIL EUROPAPARLAMENTET I STRASBOURG OG BESØG MORTEN MESSERSCHMIDT

Dansk Folkeparti inviterer 46 heldige medlemmer på studierejse til Strasbourg for at besøge vores europaparlamentariker Morten Messerschmidt. Ud over Europaparlamentet i Strasbourg vil medlemmerne også besøge Europarådet og Den Europæiske Centralbank i Frankfurt, ligesom der bliver tid til en spændende vinudflugt i Alsace, hvor der også bliver lejlighed til at smage på husets produktion.

Prisen for turen er 2.500,- kr. Der er tillæg for enkeltværelse på 1.000,- kr., og der kan tegnes afbestillingsforsikring for medlemsbetalt 100,- kr. Deltagerantallet er begrænset til 46. Idet der er tale om en rejse til Strasbourg – og ikke Bruxelles – vil der også være mulighed for personer, der tidligere har besøgt Europaparlamentet i Bruxelles at deltage på denne studietur.

Prisen inkluderer transport til Strasbourg samt 2 overnatninger på Hilton Hotellet i Mainz og 2 overnatninger på det pittoreske Hotel L'ours de Mutzig i Mutzig. Desuden inkluderes morgenmad på alle hoteller og et aftensmåltid.

Der gøres opmærksom på, at der forekommer læn-gere gåture i forbindelse med studieturen. Der kan indgå foredrag på engelsk, ligesom der gøres opmærksom på, at busturen er lang – minimum 10 timer – med begrænsede pauser. Der er tale om en ikke-ryger bus. Husk, at en lang bustur kan være anstrengende for personer med diabetes og kredsløbsforstyrrelser. Dansk Folkeparti fraskriver sig ansvaret for, at tiderne for hjemkomsten overholdes, idet

der er tale om estimater, der er afhængig af trafikforhold. Det henstilles i øvrigt til deltagerne, at de uden tøven efterkommer guidernes anvisninger.

Hvis man ønsker at deltage på turen, skal man således indsende nedenstående talon inden den 16. januar 2012, og der vil herefter blive udtrukket 46 heldige deltagere. På talonen skal eventuel ægtefælle, samlever eller rejsepartners navn (alle skal være medlemmer af Dansk Folkeparti for at kunne deltage på turen) angives under rubrikken "rejsepartner", og naturligvis kun, hvis vedkommende skal deltage på turen – ligeledes skal det angives, om man ønsker at dele værelse med pågældende. Man skal ikke udfylde sin ægtefælles eller samlevers navn, hvis han eller hun ikke ønsker at deltage på studieturen.

Resten af de indsendte vil indgå på en venteliste og få besked, såfremt der måtte komme afbud.

Program for EU-studierejse til Strasbourg, 15. - 19. april 2012

Søndag d. 15. april

- 06.30 Afrejse fra Høje Taastrup St. Udgang Vest. P-plads ved Banestrøget.
- 07.30 Afrejse fra Slagelse, Trafikcenter Sjælland, Stop 39
- 08.30 Afrejse fra Odense, McDonalds, Sivmosevænget 2, 5260 Odense S/Svendborgvej
- 09.15 Afrejse fra Fredericia st.
- 10.30 Afrejse fra Padborg Grænse, Industrivej 20, 6330 Padborg
- 10.30 Afrejse fra grænsen mod Mainz med passende pauser undervejs
- ca. 22.00 Ankomst Hilton Mainz, Rheinstraße 68, D-55116 Mainz. Tlf.: +49 61312450
web: www1.hilton.com/en_US/hi/hotel/QMZHITW-Hilton-Mainz-hotel/index.do

Mandag d. 16. april

- Morgenmad
- 08.45 Afrejse fra Mainz mod Frankfurt
- 09.45 Besøg i Den Europæiske Centralbank, Kaiserstraße 29, D-60311 Frankfurt am Main
- 12.00 Frokostpause på egen hånd i Frankfurt
- 15.00 Afrejse fra Frankfurt mod Mutzig
- ca. 18.30 Ankomst Hotel L'ours de Mutzig, Place Fontaine, F-67190 Mutzig.
Tlf. +0033 3 88 47 85 55: web: www.loursdemutzig.com/

Tirsdag d. 17. april

- Morgenmad
- 09.00 Afrejse fra Mutzig mod Strasbourg
- 10.00 Ankomst til Europa-Parlamentet
- 12.30 Besøg i Europarådet
- 14.00 Busafgang til Strasbourg Centrum – tid på egen hånd
- 16.30 Bustransfer til Mutzig – retur fra Mutzig til centrum
- 19.30 Middag med MEP Morten Messerschmidt i Strasbourg
- 22.30 Returtransfer til Hotel L'ours de Mutzig

Onsdag d. 18. april

- Morgenmad
- 08.30 Afrejse fra Strasbourg på vintur i Alsace inkl. vinbesøg og frokost
- 14.00 Afrejse fra Alsace mod Mainz
- ca. 19.00 Ankomst Hilton Mainz, Rheinstraße 68, D-55116 Mainz

Torsdag d. 19. april

- Morgenmad
- 06.30 Afrejse fra Hilton Mainz
- ca. 17.00 Ankomst Harrislee – indkøbspause
- ca. 18.00 Ankomst Padborg Grænse
- ca. 20.00 Ankomst Fredericia St.
- ca. 20.30 Ankomst Odense st.
- ca. 21.00 Ankomst Slagelse
- ca. 22.00 Ankomst Høje Taastrup st. (Udgang Vest)

**DENNE GANG
STRASBOURG OG
FRANKFURT**

Guider:

Preben Elmenhoff (medlem af DFs hovedbestyrelse) & Gunhild Legaard (medlem af bestyrelsen for DF-Hovedstaden).

Hoteller:

Hilton Mainz ****-stjernet hotel, elevator, restaurant og bar, med eget bad, toilet, tv, radio, minibar, skrivebord og internetadgang.

Hotel L'ours de Mutzig ***-stjernet hotel, beliggende centralt i landsbyen Mutzig for enden af vinruten i Alsace, elevator, restaurant, bar. Alle værelser med privat bad, toilet, fjernsyn og skrivebord.

Buskvalitet:

4-stjernet bus med køkken, toilet, DVD-afspiller. Der er mulighed for at købe kaffe, øl og vand i bussen.

Egen info:

Dele værelse Ja: Nej:

Medlemsnr:

Navn:

Adresse:

Postnr og by:

Mobiltelefon:

Fødselsdato:

Pasnummer:

Opsamlingssted:

Ægtefælle/samlever/rejsepartners info:

Medlemsnr:

Navn:

Adresse:

Postnr og by:

Mobiltelefon:

Fødselsdato:

Pasnummer:

Opsamlingssted:

”Klovn – The Painting”

Pia Kjærsgaards maleri af en hospitalsklovn gav ved auktion 6.480 kr. til syge børn.

Alle gode gange 15

Folketinget var for 15. gang med til at markere den københavnske kulturnat, som i år fandt sted fredag den 14. oktober.

Den Københavnske Kulturnat er blevet en institution. Natten, som i virkeligheden er en fredag aften fra kl. 18.00-24.00 rundet af med et par timer af natten til lørdag, har sine absolutte publikumsfavoritter. Blandt disse er et besøg på Christiansborg og i Folketinget, hvor partierne hver især er vært for et særarrangement.

Dansk Folkeparti havde i år sat livsglæden på programmet og bød indenfor fra kl. 18.00-24.00.

Hele 15 af DF's folketingsmedlemmer var til stede. Dermed blev ingen spørgsmål ladet ubesvarede, og selvom der var stor spørgelyst, var der også mulighed for at 'tage en slapper' og trampe takten til tonerne af bandet Davids

Disciples.

6.486 besøgte Borgen

Kulturnatten har været afholdt 19 gange, og fra den spæde start i 1993 er arrangementet groet til en kæmpe begivenhed, men cirka 70.000 besøgende. Næsten 10 procent af disse

**Pia Kjærsgaards
hospitalsklovn opnåede
hammerslag ved 6.480 kr. og
blev dermed det næstdyreste
ved stor auktion til fordel for
syge børn på H.C. Andersens
Børnehospital i Odense.**

Af René Teige

Hvad har Caroline Flemming, Bubber og Pia Kjærsgaard til fælles..?

Jo, de har sammen med 24 øvrige, kendte danskere malet hver et værk og sat det på auktion til fordel for syge børn på H.C. Andersen Børnehospital, der er Odense Universitetshospitals fælles børneafdeling!

Det er Ugeavisen Odense, som for 9. gang står for indsamlingen, der foretages ved at malerierne bortauktoneres på lauritz.com.

Blandt de mange kendte, der har doneret malerier, er også Kristian Thulesen Dahl, Jim Lyngvild og Jes Dorph-Petersen.

2.127.190 kr.

Det beløb, der kom ind ved auktionen, går ubeskåret til Ugeavisen Odenses indsamling til fordel for syge børn på H.C. Andersen Børnehospital. Der var derfor dobbelt trængsel

på Rådhuset i Odense, hvor man kunne se de mange flotte malerier og helt ekstraordinært deltage i auktionen på én og samme gang.

Der var nemlig opstillet computere i rådhushallen, så udstillingens købelystne gæster ikke behøvede at tage hjem for at tænde pc'en og surfe rundt for at finde net-auktionshuset.

I de år, hvor kendte har doneret malerier til auktionerne, er det lykkedes at samle i alt 2.127.190 kroner ind til det gode formål. Udover malerierne har også Odenses handlende bidraget via salg af gavekort.

Auktionen sluttede søndag 23. oktober klokken 19.00. Og salgspriserne for de deltagende værker blev efterfølgende offentliggjort tirsdag 25. oktober af Ugeavisen Odense. Her viste det sig, at interessen og ikke mindst budene på især Pia Kjærsgaards fine maleri af en hospitalsklovn var blandt de største.

Overgik vurdering med 54 pct.

Jim Lyngvilds "Askepot i bad" blev højde-springeren med en vurdering på 20.000 kr. Billedet opnåedeammerslag på imponerende 15.000 kr.

Næstdyreste maleri var Pia Kjærsgaards hospitalsklovn, som var vurderet til 3.000 kr. og blev solgt for 6.480 kr.

Blandt de øvrige værkers salgspris kan nævnes: (auktionshusets vurdering i parentes):
Caroline Flemming: 1.110 kr. (3.500 kr.)
Jens Galschiøt: 6.240 kr. (20.000 kr.)
Bubber: 2.160 kr. (3.000 kr.)
Lene Espersen: 480 kr. (3.000 kr.)
Margrethe Vestager: 4.440 kr. (3.500 kr.)

vælger at besøge Christiansborg, selve Folketinget samt de lokaler, som til anledningen var pyntet op og genlød af musik.

Så stor var interessen i år, at køen af interesserede allerede en time før åbningen snoede sig nedad den kendte hovedtrappe og ud på Christiansborg Slotsplads.

Men der blev plads til alle de 6.486 besøgende, som passerede de nye sikkerhedsskannere på Borgen.

tei-

*Pia Kjærsgaard mødte
mange spørgelystne
besøgende i løbet af
Kulturnatten.*

Foto: Steen Thomsen

”Vi stemmer alle

På trods af løfter og forsikringer i valgkampen om det modsatte, gennemfører den nye regering med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti nu tilbagetrækningsreformen. Og det er ikke så mærkeligt endda, for måske var det akkurat det, Helle Thorning-Schmidt har villet lige fra begyndelsen.

Af Kenneth Kristensen Berth

”Alle og enhver ved, at hvis man ikke skaffer de 15 milliarder kroner (ved at danskerne arbejder 12 minutter mere om dagen, red.), så betyder det enten velfærdsforringelser eller meget brutale reformer som for eksempel afskaffelse af efterlønnen”. Sådan sagde Socialdemokratiets formand Helle Thorning-Schmidt til Jyllands-Posten den 8. juni 2010. Synspunktet blev gentaget i forbindelse med et hovedbestyrelsesmøde i pædagogernes fagforening BUPL i marts 2011.

Men Helle Thorning-Schmidts ønske om et opgør med efterlønsordningen kan trækkes meget længere tilbage.

I 2004 var Helle Thorning-Schmidt nyligt udtrådt medlem af Europa-parlament, idet hun ikke genopstillede ved europaparlamentsvalget i juni 2004. Helle Thorning-Schmidt benyttede lejligheden til at blæse til kamp mod efterlønsordningen blandt andet i et interview med Information bragt den 10. august 2004. Her mente Thorning-Schmidt, at der ganske enkelt ikke var råd til at opretholde de nuværende regler for pension og efterløn. Og i Jyllands Posten dagen efter skrev avisen, at ”ifølge Helle Thorning-Schmidt, der fra flere sider er blevet udråbt som en mulig kronprinsesse i Socialdemokratiet, skal efterlønnen afskaffes over de næste år”.

Helle Thorning-Schmidt i selskab med to andre efterløns-løftbrydere fhv. statsminister Poul Nyrup Rasmussen og arkitekten bag efterlønsforringelserne i 1998, Mogens Lykketoft. Der er ikke noget at sige til, at de tre løftbrydere slår sig på lårene af at have holdt de danske vælgere for nar.

Foto: Scannix

for”

Vi skal alligevel arbejde mere

Helle Thorning-Schmidt har således lige fra hendes indtog på den hjemlige politiske scene efter opholdet i Europaparlamentet kaldt til kamp mod efterlønnen. Først da det blev politisk profitabelt for Helle Thorning-Schmidt at ændre holdning, begyndte Socialdemokratiets formand at forsvare efterlønnen, men dog kun halvhjertet al den stund, at Thorning-Schmidt jo allerede i 2010 varslede, at såfremt Socialdemokratiet ikke kunne få arbejdsmarkedets parter til at enes om længere arbejdstid, hvad der forekom vanskeligt al den stund, at op mod 80 procent af lønmodtagerne i opini-

onsundersøgelser afviste at arbejde mere, så ville det være nødvendigt at fjerne efterlønnen fuldstændigt.

LOs formand Harald Børsting har imidlertid efter folketingsvalget tilkendegivet, at fagforeningsmedlemmerne på trods af tilbageføringsreformens vedtagelse alligevel må indstille sig på at arbejde længere. I valgkampen havde Socialdemokratiet ellers lagt op til, at det for vælgerne var et valg mellem enten at arbejde længere eller at gennemføre tilbageføringsreformens.

Pia Kjærsgaard advarede – og fik ret

Flere gange i løbet af valgkampen forsikrede Dansk Folkepartis formand, Pia Kjærsgaard, at Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet ville ende med at stemme for tilbageføringsreformen, selvom Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i valgkampen havde lovet det modsatte.

Nu ender det formodentlig med at regeringen herunder Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti selv fremsætter forslaget om tilbageføringsreformen. Og den 5. oktober 2011 meddelte Socialdemokratiets nyvalgte gruppeformand, Mogens Jensen, således også på sit partis vegne, at alle medlemmerne af partiets gruppe ville stemme for efterlønsreformen. Det samme forventede SFs nye gruppeformand, Pernille Vigsø Bagge, der ellers selv havde været på vej til at forlade Socialistisk Folkeparti i protest mod blandt andet gennemførelsen af forringelserne af efterlønnen – og måske mere vigtigt – det forhold, at hun ikke selv som forhåndsdiskonteret blev kirkeminister.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti ender altså med at gøre akkurat som Dansk Folkepartis formand Pia Kjærsgaard forudså i valgkampen nemlig selv at stemme for forringelser af efterlønsordningen.

Da efterlønnen blev skabt

Efterlønnen har været en varm kartoffel lige siden vedtagelsen i 1979, men tilblivelsen af efterlønsordningen var bestemt heller ikke ukompliceret. En ny bog fortæller om den lange proces fra SID-forslag til lovgivning

Af Kenneth Kristensen Berth

Efterløn – der har næppe været noget mere forkæret arbejdsmarkedspolitisk tema i de sidste ti-femten år. Nu er bogen, der blotlægger forløbet omkring efterlønnens tilblivelse, kommet. Den fynske historiker Klaus Petersen afdækker i en stram historisk fremstilling den udvikling, der gik forud for vedtagelsen af efterlønnen i Folketinget i 1979.

Det er en spændende historie om politiske trakasserier, benspænd og kampen for at få æren for en folkelig succes. Bogen bringer blandt andet et par sigende meningsmålinger, der viser, at hvor der i befolkningen forud for vedtagelsen trods alt var en vis skepsis over for projektet, så forduftede den som dug for solen, da først efterlønnen var blevet vedtaget.

Ligeledes peger bogen på, at datidens politikere groft fejlvurderede de faktiske udgifter til efterlønnen. I 1978-betænkningen skønnede man, at udgiften til efterlønsordningen i 1986 ville være 1,9 mia. kr. – de faktiske omkostninger viste sig at blive 8,4 mia. kr!

S omskrev SF-forslag

En af de myter, det lykkes Klaus Petersen at ramme en pæl igennem, er Svend Auken's forsøg på at tage æren for efterlønsordningens tilblivelse. Klaus Petersen fortæller, hvordan der oprindeligt var tale om et forslag fra Specialarbejderforbundet, der første gang blev stillet i Folketinget af Socialistisk Folkeparti for så siden hen at blive overtaget og omskrevet af Socialdemokratiet, men ikke i første omgang af Svend Auken, men derimod af den davæ-

Fotos: Scampix

Efterlønnen startede som et socialpolitisk værktøj målrettet de mest nedslidte danskere, der skulle have en særlig lempelig adgang til tidlig pensionering. Men da SV-regeringen overtog forslaget handlede det pludselig om at få lempet arbejdsføre mennesker ud af arbejdsmarkedet for at skabe plads til unge langtidsledige. Der var dog også god brug for den nye ordning. Her ses et tidstypisk billede af arbejdere fra Burmeister & Wain.

rende arbejdsminister Erling Dinesen. Bogen gør også klart, at det faktiske indhold af efterlønsordningen blev tilrettelagt efter indgående forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, og antyder, at den senere statsminister Poul Nyrup Rasmussen som repræsentant for LO i den pågældende kommission, nok havde større indflydelse på efterlønsordningens faktiske udformning end Svend Auken, der mestendels bidrog med et meget snævert kommissorium, der dog dermed også lagde en stram ramme for, hvad det såkaldte Udvalg af 1977 til fordeling af arbejdet kunne nå frem til.

Det fremgår også tydeligt, hvordan LO var interesseret i og lykkedes med at forvandle SIDs oprindelige forslag, der havde karakter af en forbedret førtidspensionering målrettet lønmodtagere med stærkt nedslidende arbejde til reelt at blive en slags almen førtidspensionering, der var mulig for alle lønmodtagere uanset karakteren af deres arbejde, så længe pågældende var medlem af en A-kasse.

Fejlkonstrueret regering

Dermed endte efterlønsforslaget, der oprindeligt havde socialpolitisk karakter som et arbejdsmarkedspolitisk redskab til at skubbe flest mulige aldrende lønmodtagere ud af arbejdsmarkedet for at skabe plads til unge (langtids)ledige. Heller ikke på dette område holdt Arbejdsministeriets forudsigelser dog stik. Mange af de stillinger, som efterlønnere fratrådte, blev ikke genbesatte – og dermed

virkede efterlønnen slet ikke efter hensigten.

Kritikken mod ordningen, der var anført af Fremskridtspartiet, Konservative, Retsforbundet og Venstresocialisterne var for de tre første partiers vedkommende blandt andet, at ordningen var forfejlet derved, at den ikke skabte jobs, men blot sendte folk på tidlig pension, at den var omkostningsfordyrende for erhvervslivet, diskriminerende over for andre pensionsgrupper, der fik dårligere vilkår end efterløunnerne, og at kravet om akassemedlemskab reelt var en støtte til LOs organisationstvang, ligesom efterlønnen lagde pres på personer over 60 år for at trække sig fra arbejdsmarkedet. Venstres skepsis over for forslaget var forduftet efter partiets indtog i den stærkt kritiserede og fejlkonstruerede SV-regering

Da forslaget blev endelig vedtaget den 10. november 1978, nød det ud over SV-regeringen støtte fra De Radikale, SF og CD, medens Fremskridtspartiet, Konservative og Kristeligt Folkeparti stemte imod. VS, DKP, en enkelt repræsentant fra CD og enmandspartiet Erhvervspartiet undlod at stemme.

Klaus Petersens bog er en fin historisk fremstilling, at et spændende politisk forløb, som afdækker de forskellige interesser ganske glimrende og også får gjort kål på et par forenkede forestillinger undervejs – og bogen kan bestemt anbefales for den, der er interesseret i politisk historie eller ønsker baggrunden for efterlønsordningens tilblivelse bragt i frisk erindring.

Klaus Petersen
Bastarden – historien om efterløn
Syddansk
Universitetsforlag,
2011
198 s., 175,- kr.

En bemærkelsesværdig ung mand

Læseren tages på en rejse gennem barndommens verden i Frederikssund og får at vide, hvordan den unge Morten Messerschmidt tidligt blev politisk præget.

Af Karsten Lorentzen

Så kom den endelig – biografien om Morten Messerschmidt. Det er bestemt ikke normalt, at der skrives biografier om 30-årige politikere. Men Morten Messerschmidt er heller ikke som de fleste. Mens hans kammerater fjollede rundt i skolegården, ville han hellere spille klaver og lytte til klassisk musik, og mens de fleste på hans alder senere havde travlt med fester og med at finde ud af, hvad de ville, grundlagde han som kun 19-årig en politisk lokalforening for Dansk Folkeparti. Elsket og hadet af mange er han. Men alle respekterer hans store viden, det store overblik og de mange skarpe, ironiske og sarkastiske replikker – men også afvæbnende og selvironiske indslag - i en politisk debat, som kan tvinge et smil frem på læberne hos selv de mest forhædede modstandere.

Journalisten Martin Flink bringer os i den velskrevne biografi "Morten Messerschmidt – portræt af en politisk ener" tæt på Morten Messerschmidt og hans politiske og private omgivelser. Ikke alene beretter en lang række politiske kolleger, bekendte, ansatte og familiemedlemmer om den unge politiker.

Morten tager ordet

Morten Messerschmidt kommer også selv til orde i bogen, som dermed også er en meget personlig biografi. Læseren tages på en rejse gennem barndommens verden i Frederikssund og får at vide, hvordan den unge Morten tidligt blev politisk præget. Som 11-årig sad han i 1991 og 1992 klinet til fjernsynsskærmen og så debatterne om Maastricht-traktaten, som danskerne skulle stemme om i juni 1992, og som mandede ud i et "nej til Unionen".

Dengang var SF-formanden Holger K. Nielsen den unge Messerschmidts idol, fordi "Holger og konen, sagde nej til unionen", men det varede ikke længe, før Morten Messerschmidt også fik øjnene op for andre partier, da han som helt ung med en tættekam gennem-

gik alle de politiske partiers programmer. Det endte med at blive Dansk Folkeparti og det på et tidspunkt, hvor partiet langt fra havde opnået den respekt, det har i dag.

Morten er bare godt stof

Men biografien beskriver også indgående de knubs, som mange politikere kan blive udsat for. Det gælder eksempelvis racismedommen, hvor Morten Messerschmidt sammen med tre andre medlemmer af Dansk Folkepartis Ungdom modtog en dom for at have offent-

Morten Messerschmidts retoriske begavelse og sikre politiske instinkt aftvinger respekt i alle lejre.

Messerschmidt – Portræt af en politisk ener. Udkom på People's Press 1. november 2011. Vejl. Pris 249,- Bogen kan købes via DF Butikken

liggjort en plakat, som beskrev konsekvenserne af multikulturalismen. Eller sejren over dagbladet B.T, efter at avisen havde skrevet, at Morten Messerschmidt heilede i Grøften i Tivoli i 2007. Bogen har allerede fundet vej til medierne. Det gælder navnligt B.T.-sagen, hvor Dansk Folkeparti styrede sagens gang fra kulisserne, og Morten Messerschmidts ønske om et Danmark uden for EU efter norsk model.

Men sådan er det med Morten Messerschmidt. Han er simpelthen godt stof. Derfor skal han heller ikke vifte meget med armene, før aviserne eller "sladderbladene" går i gang. Martin Flink går imidlertid bag om sagerne og beskriver dem indgående. Dermed formidles også et billede af, at politik bestemt ikke er uden personlige omkostninger. Martin Flinks biografi kan anbefales til alle, der ønsker at vide mere om Dansk Folkepartis medlem af EU-Parlamentet. Kedelig er den ikke. Sproget flyder let, og den ene side tager den anden. Som en ekstra bonus formidles også en lettilgængelig gennemgang af de seneste års begivenheder i dansk politik.

Demokratiet i EU er tom staffage

Parlamentet tilsidesætter de europæiske borgeres mulighed for at opnå indsigt i en politisk beslutningsproces

Af Karsten Lorentzen

En af de væsentligste forudsætninger for demokrati og kontrollen med den demokratiske proces er, at den enkelte borger kan læse dokumenter og bilag på sit eget sprog. Derfor bruger EU-institutionerne betydelige ressourcer på at oversætte alle relevante dokumenter til sprogene i medlemslandene. Men det skal det være slut med nu. EU-Parlamentets præsidium har besluttet, at det fuldstændige referat af Parlamentets møder i Strasbourg og Bruxelles ikke længere skal oversættes til alle EU's officielle sprog.

Men den beslutning er i åbenlys strid med Parlamentets egen forretningsorden, hvori det hedder, at der for hvert møde skal udarbejdes et fuldstændigt forhandlingsreferat på samtlige officielle sprog. Og hvad værre er: Beslut-

ningen er et opgør med den demokratiske idé, som udgør selve Parlamentets eksistensberettigelse som det eneste folkevalgte organ i EU.

Nedvurdering af vælgerne

Dansk Folkepartis medlem af EU-Parlamentet, Morten Messerschmidt, undrer sig over EU-Parlamentets måde at prioritere ressourcer på og er rystet over, at Parlamentet tilsidesætter de europæiske borgeres mulighed for at opnå indsigt i en politisk beslutningsproces, som i forvejen synes at befinde sig lysår fra europæernes hverdag. Han vil nu kræve, at EU-Kommissionen skridter ind og indskærper over for EU-Parlamentet, at forretningsordenen naturligvis skal overholdes.

”Demokratiet i EU er ikke meget andet end tom staffage og skåltaler, og når EU-Parlamentet beslutter, at ikke alle sprog er lige vedkommende, er der i realiteten tale om en opdeling af europæerne i et A- og B-hold. Som EU's demokratiske udstillingsvindue – eller måske snarere figenblad – er EU-Parlamentet direkte sammensat af vælgerne i EU, og de har naturligvis krav på at vide, hvad der foregår. Uanset om de taler tysk eller gælisk”, siger Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt peger på, at EU-Parlamentet i virkeligheden afslører sig selv med dette forslag. Det er et udtryk for en bevægelse hen imod mere centralisme og samtidig et elitært signal om, at almindelige europæere ikke ønskes inddraget i den demokratiske beslutningsproces.

EU ned i øjenhøjde

”Man hører ofte lange klagesange fra EU-tilhængere om, at EU ikke er synligt og relevant for den almindelige europæer. Men hvad kan de forvente, når flere europæere af sproglige årsager ikke længere kan få indblik i de beslutninger, vi som folkevalgte sidder og arbejder med? På denne måde bliver den manglende folkelige interesse til en selvopfyldende profeti, som yderligere bestyrker EU-elitens opfattelse af, at almindelige mennesker er for dumme til at fatte alle de udviklede sager, som EU beskæftiger sig med”, siger Morten Messerschmidt.

”Hvis EU-Parlamentet skal til at konkurrere med Kommissionen om, hvem der kan være mest elitær, hører alt op. Selv om de færreste europæere gider stemme til valgene til EU-Parlamentet, har de krav på at få bragt beslutningsprocesserne ned i øjenhøjde. Det sker ikke nu. Hvis Parlamentet fortsætter ud af denne udemokratiske tangent, kan valgdeltagelsen kun forventes at blive endnu lavere end de 30-40 procent, som er realiteten i mange medlemslande. Det er en fallit for demokratiet,” siger Morten Messerschmidt.

Foto: Carsten Lundager

Europæerne sammensætter hvert femte år EU-Parlamentet i stemmeboksen, men nu har Parlamentets præsidium besluttet, at det ikke længere er nødvendigt at oversætte forhandlingsreferaterne til samtlige europæiske sprog. Det betyder, at mange borgere i Europa vil være udelukket fra at opnå indblik i den demokratiske beslutningsproces.

Foto: Carsten Lundager

Midt i en krisetid: EU vil være større

Af Karsten Lorentzen

Jo hårdere krisen hamrer på døren, desto mere indædt forsøger EU at lade som om, krisen slet ikke eksisterer. En passende psykologisk overspringshandling er at arbejde for etableringen af et endnu større EU og bruge tid og penge på optagelsesforhandlinger med potentielle medlemslande. Og listen over kandidater er lang. Hele ni lande ønsker at komme ind under det blå-gule EU-flag og få adgang til den aldrig slunkne pengekasse.

Det første land på listen er Kroatien, som angiveligt har gjort så mange fremskridt, at landet er moden til optagelse i 2013. Dernæst kommer det lille land Montenegro, som EU-Kommissionen er parat til at indlede optagelsesforhandlinger med. Blandt de øvrige kandidater er:

- Island: Landet søgte under indtryk af krisen om medlemskab i 2009. Den tekniske tilpasning af landets love til EU er i fuld gang.
- Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: Såfremt navnestriden med den græske provins med samme navn bliver løst, er vejen for optagelsesforhandlinger fri.
- Serbien: Landet søgte om optagelse i 2009 og gør gode fremskridt. Kommissionen anbefaler en kandidatstatus, men først når landet tager skridt til en normalisering af forholdet til Kosovo.
- Albanien: Søgte om optagelse i 2009, men det går trægt, fordi EU tvivler på landets evner til at gennemføre de nødvendige reformer.

- Bosnien-Hercegovina: Formelt har landet ikke søgt optagelse, og det største problem er, at landet i over et år har været uden regering.
- Kosovo: Den omstridte serbiske provins erklærede selvstændighed i 2008 og vil gerne ind i EU. Men stadig anerkender de fem EU-lande, Cypern, Grækenland, Rumænien, Slovakiet og Spanien slet ikke Kosovo.
- Tyrkiet: Det evige smertensbarn. Har søgt om optagelse siden 1987, og forhandlinger blev indledt i 2005. Men dels har demokratiet svære vilkår i Tyrkiet, og dels blokerer landets ulovlige besættelse af Nordcypern for fremskridt.

Dansk Folkepartis medlem af EU-Parlamentet, Morten Messerschmidt, betegner hele skuespillet omkring kandidatlandene som en stor afledningsmanøvre, der skal udstille EU som den eneste løsning for de europæiske lande.

"EU nyder, at mange europæiske lande stadig drømmer om et medlemskab og bruger drømmene til at cementere myten om et EU-medlemskab som alle problemers løsning. Men spørgsmålet er i virkeligheden, om det på længere sigt vil gavne kandidatlandene at blive optaget i EU, og om EU ikke snarere burde sætte alle ressourcer ind på at bekæmpe den aktuelle krise, der truer såvel euroen som hele det europæiske sammenhold", siger Morten Messerschmidt.

Der er ikke noget at sige til, at mange lande drømmer om at komme med i EU-fællesskabet, men landene bør spørge sig selv, om det virkelig er i deres befolkningers interesse at underlægge sig EU, siger Morten Messerschmidt, der betragter EU's uvidelsesdrømme som en afledningsmanøvre, der skal flytte opmærksomheden bort fra den alvorlige gældskrise.

Han understreger, at en del af landene ikke formelt har søgt om optagelse, og at dagdrømmerierne om nye medlemslande måske først og fremmest foregår i EU-Kommissionen.

"Når man er konfronteret med uløselige problemer, findes der intet bedre end at aflede offentlighedens opmærksomhed. Det kaldes også "spin". At der stadig findes lande med lyst til optagelse i EU, styrker Kommissionens selvfølelse og selvtilid under mottoet, "Se, bare hvor populære, vi er". Problemet er, at de nye og for en stor dels vedkommende fattige medlemslande betragter et EU-medlemskab som adgang til en bundløs pengekasse.

Men netop derfor er det grund til at være påpasselig. Grækenland var tidligere et af disse lande. Ikke så meget i forhold til EU, men i forhold til euroen. Den græske regering gik ikke af vejen for at aflevere pyntede budgetter for at opnå optagelse i euro-samarbejdet. Dermed gjorde den sin egen befolkning en kæmpemæssig bjørnetjeneste. Mens højkonjunkturen buldrede af sted, gik det godt, men da krisen meldte sig, sad Grækenland i klemmen. Nu betaler den græske befolkning en umenneskelig pris for euro-drømmene", siger Morten Messerschmidt.

Demokrati med bind for

Den nye regering vil rulle grænsekontrollen tilbage og afskaffe rets- og forsvarsforbeholdet. Og så skal Danmark være fuldt og helt med i Europlus Pagten.

Af Morten Messerschmidt

Et af de få områder, hvor Helle Thorning's regering synes at have holdt ord i forhold til, hvad der blev lovet inden valgets afholdelse, er beklageligvis EU. Helt ude af trit med den skeptiske ånd over for EU, der præger udviklingen disse år, har Helle Thorning tonet rent flag. Grænsekontrollen skal tilbagerulles. Danmark skal fuldt og helt med i europluspagten. Og forbeholdene skal afskaffes. For nu har hun været for klog til at afholde afstemning om euroen, men såvel rets- som forsvarsforbeholdet ønsker den nye regering afskaffet. Det er derfor – ikke mindst inden for retspolitikken – interessant at se, hvilken virkelighed der skjuler sig bag.

De fleste danskere husker sommeren 1992. Om ikke for danskernes nej til Maastrichttraktaten, så for fodboldrengegens sejr ved EM. Det danske nej førte til de danske forbehold. Danskerne stemte sig ganske enkelt til det, som ingen andre af EU's medlemslande fik tilbudt: frihed og selvbestemmelse. På tre centrale områder måtte danskerne fortsat selv bestemme. Kronen måtte vi beholde. Rets- og udlændingepolitikken måtte vi selv afgøre, ligesom forsvarspolitikken skulle forblive et dansk anliggende. Stor var begejstringen, men siden har både de danske eu-politikere og EU-domstolens forsøg på at komme forbeholdene til livs været gennemgående.

EU æder dansk suverænitet

I 10 år holdt Dansk Folkeparti den daværende regering fra at røre ved forbeholdene. Men imens åd EU-domstolen sultent løs af dansk suverænitet. De fleste husker, hvordan metockdommen via reglerne om vandrende arbejdstagere pludselig medførte, at indvandrere fra

lande uden for EU kunne få lovligt ophold i Danmark via eu-reglerne – også selvom de havde ulovligt ophold efter de nationale regler. Og her gjaldt Danmarks forbehold over for EU's udlændingepolitik ikke. Trods retsforbeholdet er den selvstændighed, som danskerne i 1992 tilkæmpede sig, altså under pres. De fleste kan indse, at et sådan pres ikke bliver nemmere af at fjerne det danske forbehold.

Helt fjerne det, vil man dog ifølge regeringsgrundlaget ikke. Hvor man i dag har en såkaldt opt-out, ønsker Thorning-regeringen at erstatte dette med en opt in. Kort fortalt betyder det, at hvor Danmark i dag står uden for alt på rets- og udlændingeområdet, vil Folketinget med en opt-in-model have mulighed for at tilslutte Danmark de direktiver, der bliver vedtaget på området. Med det mener Folketingets flertal, at den hellige grav skulle være vel bevaret. Men hvem var det egentlig, befolkningen i 1992 udtalte sig mistillid til? Det var jo netop dette flertal i Folketinget. Det flertal, der i 1992 bad danskerne afskrive sig muligheden fra at sige nej over for EU, forsøger nu at overbevise os om, at de skal sige nej i danskernes sted. Det vil være som at lade ræven vogte gæs!

De påstår at være garant for, at Danmark kun tilslutter sig de retsakter inden for udlændinge- og retspolitikken, som er rigtige for Danmark. Men hvorfor var de så dengang klar til at sige ja til alt uden undtagelse? Hvorfor stemte de for blot få år siden ved vedtagelsen af Lissabontraktaten for, at varetøret på retspolitikken skulle afskaffes? Og hvordan kan de under disse betingelser love, at de direktiver, som de lader Danmark tilslutte sig, også har samme indhold om et, tre eller fem år? Når man vælger at bruge en "opt-in" og

derfor tilslutter sig et direktiv, sker det, i en hvilken som helst form det pågældende direktiv efterfølgende måtte indtage. Og uden veto – alene med flertalsafgørelser – er der ingen, som aner, hvordan direktiver, der måske i dag kan virke undseelige, om blot få måneder ser ud. At følge Thorning's sti, er at give befolkningen bind for øjnene. Ingen aner, hvilket indhold de regler, som Folketinget tilslutter sig, vil ende med at se ud.

EU gider ikke dansk

Realiteterne i EU's retspolitik taler da også for sig selv. For en måned siden fremlagde EU-kommissionen sin meddelelse om en mere effektiv fælles strafferet¹. Meddelelsen er ikke oversat til dansk, hvilket måske er meget sigende for EU's syn på fællesskabets mindre lande. Ikke desto mindre lægger meddelelsen op til, at der indføres fælles minimumsstrafferammer og at der etableres forbud mod regler landene imellem, som gør det muligt for en mistænkt at søge ly i et land med mildere straffe – kort sagt: man ønsker et fælles strafferetligt system. Inden eu-partier skummer helt over af begejstring for disse tiltag, er der derfor grund til at tage temperaturen på de lande, som vi i givet fald vil skulle dele retspolitik med – og ikke mindst skulle lade os styre af, eftersom reglerne fastsættes ved flertalsafgørelser.

For således at kunne sammenligne EU's medlemslande, når det kommer til retssikkerhed og traditioner inden for justitsvæsenet, er der grund til at vende sig mod Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Dennes artikel 6 giver nemlig "enhver ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden

DF-Hovedbestyrelse

Berth, Kenneth Kristensen dfkekr@ft.dk - 3337 5174
 Dahl, Kristian Thulesen dfkrt@ft.dk - 3337 5102
 Ebbesen, CC org. nfm, dfceeb@ft.dk - 3337 5172
 Eilersen, Susanne susanne@lunddalvej.dk - 2330 2490
 Elmenhoff, Preben hoff@post.opasia.dk - 3539 9221
 Espersen, Søren dfsesp@ft.dk - 3337 5124
 Henriksen, Martin dfmahr@ft.dk - 3337 5129
 Kjærsgaard, Pia, fmd. dfpksekr@ft.dk - 3337 5107
 Kronborg, Bente bente.kronborg@rksk.dk - 2447 8680
 Skaarup, Peter, pol. nfm, dfpesk@ft.dk - 3337 5113
 Thomsen, Steen dfstth@ft.dk - 3337 5185

Partisekretær:

Nielsen, Poul Lindholm, 3337 5161

DF-folketingsmedlemmer

Adelsteen, Pia dfpiad@ft.dk - 3337 5121
 Adsbøl, Karina dfkaad@ft.dk - 3337 5137
 Ahrendtsen, Alex dfalah@ft.dk - 3337 5105
 Blixt, Liselott dflibl@ft.dk - 3337 5120
 Bøgsted, Bent dfbenb@ft.dk - 3337 5101
 Christensen, René dfrech@ft.dk - 3337 5122
 Christiansen, Kim dfkich@ft.dk - 3337 5148
 Dahl, Jens Henrik Th. dfjeht@ft.dk - 3337 5126
 Dahl, Kristian Th. dfkrt@ft.dk - 3337 5102
 Dencker, Mette Hjerminde dfmehd@ft.dk - 3337 5118
 Dencker, Mikkel dfjdoh@ft.dk - 3337 5109
 Espersen, Søren dfsesp@ft.dk - 3337 5124
 Flydtkjær, Dennis dfdefl@ft.dk - 3337 5112
 Henriksen, Martin dfmahr@ft.dk - 3337 5129
 Jørgensen, Morten Marinus dfmomj@ft.dk - 3337 5114
 Kjærsgaard, Pia dfpksekr@ft.dk - 3337 5124
 Krarup, Marie dfmakr@ft.dk - 3337 5134
 Langballe, Christian dfchla@ft.dk - 3337 5110
 Nødgaard, Karin dfkarn@ft.dk - 3337 5125
 Skibby, Hans Kristian dfhaks@ft.dk - 3337 5128
 Skaarup, Peter dfpesk@ft.dk - 3337 5113

Dansk Folkeparti

Christiansborg 3337 5199
 1240 København K. Fax: 3337 5191
 df@ft.dk
 www.danskfolkeparti.dk

DF-europaparlamentsmedlemmer

Morten Messerschmidt, MEP
 Tlf.: 0032 228 45738
 morten.messerschmidt@europarl.europa.eu

Dansk Folkepartis Ungdom

Postbox 2297
 1025 København K
 Tlf.: 2193 0093

DANSK FOLKEBLAD

Tidsskrift, udgivet af Dansk Folkeparti.
 15. årgang, nr. 5/2011. ISSN: 1397-3975
 Ansv. redaktør: Søren Søndergaard
 Redaktionschef: René Teige
 I redaktionen: Kenneth Kristensen Berth, Kim Eskildsen, Helene MacCormac, Lars Ohlsen, Anders Skjødt, Bo Nørgaard Nielsen og Karsten Lorentzen.
 Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis Dansk Folkepartis synspunkter.

Adresse: Dansk Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K.
 Tlf: 33375199. Fax: 33375191.
 www.danskfolkeparti.dk // df@ft.dk

Næste nr. udkommer 5. december 2011
 Deadline for kalender o.l. er 14. november 2011.
 Layout & tryk: KLS Grafisk Hus
 Forsidefotos: Carsten Lundager

*Vi ved, et fjeld kan sprænges,
 og tvinges kan en elv,
 men aldrig kan et folk forgå,
 som ikke vil det selv.*

KALENDER

Julehygge i Hjørring

DF Hjørring Lokalforening afholder søndag den 4. december 2011 julehygge med Mogens Camre i Hjørring Gammel Rådhus' kælder. Arrangementet, der indledes kl. 14.00, er for både medlemmer og gæster. Husk tilmelding på telefon 20 53 39 72

Løftebrud kan ikke gradbøjes

Meget kan tyde på, at den røde regering skal ud og jage regnbuer – i øvrigt sammen med danskerne, der må være deres egen lykkes smed. De røde har nemlig ikke tænkt sig at være det.

Den røde løftebrudsregering leverer det ene tragikomiske indslag efter det andet. Der bliver ikke råd til den lovede motorvej ved Holstebro, som skulle forkorte transporttiden til det kommende supersygehus. Der bliver heller ikke råd til akuthelikoptere.

Til gengæld er sundhedsminister Astrid Krag fra det skrantende SF klar med et forbud mod, at unge under 18 år må sole sig i solarier...

Valgløfterne er ikke blot brunede men på det nærmeste branke...

Et såkaldt forsigtighedsprincip, der handler om, at man ikke skal bruge offentlige kroner, før man står med rede penge i hånden, gælder ikke Danmarks donationer til udviklingslandene.

Næh, for mens den røde regering putter sig, når det handler om at finde penge til at indfri valgløfter om 'ingen patienter på hospitalsgangene', 'højest en halv times venten på en skadestue' og 'gratis sundhedstjek', så sender samme røde regering flere penge til udviklingshjælp. Selvom Danmark er blandt de lande i verden, der sender flest penge til udviklingslandene, skal vi betale mere – og her er det tilsyneladende ikke et forsigtighedsprincip, der skal bringes på banen, før der skal bringes kroner af banen.

Mellem 600- til 700 millioner kroner skal udviklingshjælpen øges med. Det betyder, at den samlede udviklingsbistand bliver cirka 16 milliarder kroner om året.

Den ekstra omkostning bliver en del af den røde finanslov.

tei

Kærlighed til den store guldmedalje

50 år er lang tid at være gift. Ikke desto mindre lykkes det for nogle. Birthe og Hans Skaarup er eksempler på, at kærlighed kan holde til mindst guld...

Fredag den 14. oktober kunne tidligere fototekniker Hans Skaarup og tidligere medlem af Folketinget og formand for Folketingets Sundhedsudvalg, Birthe Skaarup, fejre guldbryllup.

Dagen blev markeret lørdag den 15. oktober i festligt lag med familie og venner på Christianshavn.

Hans Skaarup kommer oprindeligt fra Aarhus, hvor familien boede i Risskov og Brabrand i mange år. Birthe Skaarup kommer fra København og har boet på Amager, indtil husbonden 'headhuntede' hende til det jyske. Siden har Birthe overtalt Hans til at flytte til Amager, nærmere bestemt ved Amager Strandpark, hvor parret nu kan glæde sig over den friske havluft og trafikken på Øresund.

Birthe og Hans Skaarup har ikke alene fungeret som ægtepar men også suppleret hinanden rent professionelt. I 1963 grundlagde parret nemlig Aarhus Foto Teknik ApS, hvor Hans reparerede kameraer, gengivere og projektorer og servicerede fotobutikker over hele Jylland, mens Birthe var 'blæksprutten', som stod for regnskab, administration og sekretariat. Efter 32 år som kolleger besluttede parret at sælge firmaet, som i øvrigt var den første virksomhed af sin art vest for Storebælt.

Mor og søn på Tinge

Birthe Skaarups politiske karriere startede i Aarhus Amtsråd, hvor hun var medlem i perioden 1990-2001. Desuden opnåede hun valg til Aarhus Byråd i 1994, hvor hun sad frem til 1998. Samme år blev hun valgt til Folketinget – i øvrigt samtidig med sønnen, Peter, som er næstformand i Dansk Folkeparti.

I perioden 2001-2007 var Birthe Skaarup formand for Folketingets Sundhedsudvalg.

Ved samtlige valg, Birthe Skaarup har stillet op til, har hun opnået meget flotte personlige stemmetal, og hendes popularitet har forplantet sig også på tværs af partiskel. Politiske med- og modspilleres begejstring for hendes virke har givet hende et omfangsrigt netværk,

Birthe og Hans Skaarup har netop fejret guldbryllup.

i særdeleshed inden for sundhedsområdet. Birthe Skaarup beklæder således flere tillidsposter blandt andet hos Kræftens Bekæmpelse og hos Viden- og Forskningscenter for Alternativ behandling (ViFab). Desuden har hun været medlem af Etisk Råd 2007-09.

For at hellige sig sin familie valgte Birthe Skaarup at trække sig ved Folketingsvalget i 2007. Hun begyndte dog hurtigt at savne politikken og lod sig overtale til at opstille til Københavns Borgerepræsentation. I 2009 blev Birthe Skaarup med flere end 4.000 personlige stemmer valgt som Dansk Folkepartis spidskandidat til Københavns Borgerepræsentation. Hendes flotte valg var medvirkende årsag til Dansk Folkepartis fremgang til 4 mandater. Udover medlemskabet af Borgerepræsentationen er Birthe Skaarup også med i kommunens kultur- og fritidsudvalg samt sundheds- og omsorgsudvalget samt Metro-selskabets bestyrelse.

Cruise, nyheder og børnebørn

Hans Skaarup nyder i dag tilværelsen som pensionist men giver gerne en hjælpende hånd med det politiske i form af råd og dåd, ligesom han plejer sin interesse for Anden Verdenskrig, hvorunder han gik i skole og husker den forfærdelige dag, hvor de tyske bombemaskiner fløj hen over skolen som tegn på, at Danmark blev besat, som var det i går.

Guldbrudeparret har to børn, Mads på 35 og Peter på 47 og frem til nu fem børnebørn. Peter er politiker, mens Mads driver egen rådgivningsvirksomhed indenfor den finansielle sektor med fokus på fast ejendom.

Hans (født i 1933) og Birthe (1939) kan godt lide at rejse, og fornylig gik en fælles drøm i opfyldelse: Parret tog på krydstogt med en luksusliner. Ellers nyder de to hinandens selskab, følger med i nyhedsudsendelser, ser en god film eller er sammen med børn og børnebørn. Dansk Folkeblad ønsker tillykke.

Nyt fra Borgen

Af René Teige

Tvangsbehandling af pædofile

Foto: Carsten Lundager

Dansk Folkeparti er klar med nyt lovforslag om tvangsbehandling af pædofile.

indeværende Folketingssamling at fremsætte et lovforslag, som vil betyde, at personer, der dømmes for seksuelle overgreb mod børn, skal underkastes tvungen behandling.

Desuden skal dømte pædofile underkastes tvangsopsyn, og der skal være mulighed for, at der også kan gennemtvinges behandling efter løsladelse, hvis en risikovurdering viser, at der er fare for tilbagefald.

Forslagsstillere er Peter Skaarup, Kristian Thulesen Dahl, Dennis Flydtkjær, Kim Christiansen og Pia Kjærsgaard.

2011 blev et år, hvor pædofiliens grimme ansigt blev tydeliggjort via en række sager om overgreb mod børn – en af de grusomste kriminelle handlinger. Blandt andet en sag, hvor en 40-årig man fra Esbjerg er tiltalt for 28 overgreb mod flere børn igennem en periode på 23 år.

Nu må samfundet reagere. Personer, der dømmes for seksuelle overgreb mod børn, skal underkastes tvungen behandling. Det kræver ny lovgivning på området, ny lovgivning, som Dansk Folkeparti er parat til at få vedtaget.

Derfor kommer DF's retsordfører Peter Skaarup nu med forslag om, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af

Hovsa, der var lige 17,5 mia. kr.

Foto: Carsten Lundager

Kristian Thulesen Dahl forstår godt, at danskerne er forvirrede. Først må den røde regering droppe valgløfter, fordi der ikke er penge til at indfri dem. Så finder man lige 17.5 mia. kr. til den såkaldte kickstart.
Foto: Carsten Lundager

Torsdag fremlagde den røde regering deres finanslovsforslag, som blandt andet indeholder fremrykning af offentlige investeringer på samlet 17,5 mia. kr. Det uagtet samme røde regerings meget omtalte forsigtighedsprincip, der er blevet brugt igen og igen for at undskylde, at S, R, SF ikke kan/vil holde de enormt mange løfter, som de strøede om sig med i valgkampen.

Ingen motorvej ved Holstebro, ingen akuthelikoptere, ingen ventetidsgaranti ved skadestuebesøg, ingen gratis sundhedstjek til 40-, 50- og 60-årige, ingen ekstra penge til folkepensionister, førtidspensionister og folkeskolen. INGEN..!

Men 17,5 mia. kr. kan man tilsyneladende komme op med, sådan bare lige...

Dansk Folkepartis gruppeformand og finansordfører, Kristian Thulesen Dahl, betegner planen med mundheldet om "at det virker, som at tisse i bukserne for at holde varmen... Det virker måske her og nu, men hvis investeringen skal have varig værdi, skal den fyres af på et tidspunkt, hvor den har langsigtet effekt".

Kristian Thulesen Dahl understreger, at det selvfølgelig er godt med flere danskere i arbejde, men han understreger også, at meldingerne fra den røde regering stritter i alle retninger. Eksempelvis meldte økonomiminister Margrethe Vestager ud, at hullet i statskassen var langt større end forventet, og at det kunne betyde endnu mere forsigtig, økonomisk politik.

"Nu har man pludselig fundet 17,5 mia. kr. Jeg tror, der er mange danskere, der er godt forvirrede", lyder det fra DF's finansordfører.

Slut med genopdragelsesrejser

De er en bombe under integrationen, det er at vælge Danmark fra, og det er byggesten til parallelsamfund...

Der er tale om genopdragelsesrejser, som herboende forældre tvinger deres børn til at foretage til forældrenes hjemlande.

Årsager kan være, at børnene er blevet for danske.

Det kan være et skjult håb om, at barnet skal finde sin kommende ægtefælle blandt forældrenes omgangskreds og familie i hjemlandet, hvilket på længere sigt kan føre til familiesammenføring i Danmark.

Det kan være forældrenes håb, især med hensyn til at sende unge piger på genopdragelsesrejse, at døtre ikke skal deltage i dansk skole, dansk demokrati, ligestilling mellem kønnene, vestlig påklædning og musik.

Listen er lang, og antallet af børn, der bliver tvunget på nævnte genopdragelsesrejser, bliver ikke blot svigtet af deres forældre, men også af det samfund, de burde blive integreret i.

Derfor fremlægger Dansk Folkepartis integrationsordfører Martin Henriksen sammen med Kristian Thulesen Dahl, Christian Langballe, Pia Kjærsgaard, Marie Krarup og Peter Skaarup nu 'forslag til Folketingsbeslutning om inddragelse af forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse ved udsendelse af eget barn til genopdragelse i udlandet'.

Det skal være slut med at sende børn på genopdragelsesrejse i forældrenes hjemland, mener Martin Henriksen.

Rød regering startede med en skandale

Det danske kongehus udfører et stort – og af de fleste danskere værdsat – stykke arbejde. Her er Dronning Margrethe på et særdeles populært besøg blandt danske soldater i Afghanistan.

simpelthen udtryk for en forglemmelse - en beklagelig forglemmelse. Intet andet," forsøgte Helle Thorning-Schmidt sig...

Fakta er jo, at de radikale ønsker Kongehuset skrevet helt ud af en kommende Grundlov.

"Der kan altid være mange gode grunde til at tage en diskussion af grundloven. Svækkelse af kongehuset er ikke en af dem fra regeringens side. Vi anerkender fuldt ud, at vi har et kongehus og det store arbejde, som der gøres fra vort kongehus", sagde statsministeren.

Det fik Dansk Folkepartis udlændinge- og integrationsordfører, Martin Henriksen, til at stille spørgsmål til statsministeren:

Efter statsministerens svar bør forslaget om en grundlovskommission falde bort fra regeringsgrundlaget, mener medlem af Dansk Folkepartis ledelse Martin Henriksen

"Nu har vi fået slået fast, at kongehusets rolle på ingen måde skal ændres eller svækkes, og med den besked bortfalder argumentet for en grundlovskommission, som regeringsgrundlaget ellers lægger op til", konstaterede Martin Henriksen.

Folketingets åbning finder sted første tirsdag i oktober. Det er en tradition.

Umiddelbart før åbningen går MF'erne til Gudstjeneste i Christiansborg Slotskirke. Det er en tradition.

Når Folketingets formand åbner Tinget ved at svinge sin klokke, rejser alle sig, når Dronningen træder ind i logen. Det VAR en tradition...

For da den røde regering traditionen tro skulle rejse sig for Dronningen og de øv-

rige kongelige æresgæster, rejste de nye ministre og MF'ere fra den røde regering sig ikke.

UPS, for en brøler. Denne blev meget hurtigt 'omdøbt' til reel majestætsfornærmelse.

Og Helle Thorning-Schmidt blev da også straks revet den dårlige opdragelse i næsen.

"Når nogle ministre ikke fik rejst sig i forbindelse med hendes kongelige højheds besøg ved Folketingets åbning, så var det

Foto: forsvarsministeriet

Valgflæsk både før og efter

Liselott Blixt serverede valgflæsk med persillesovs som tak for stor opbakning og hjælp ved Folketingsvalget.

Man plejer at titulere valgløfter som valgflæsk, en ikke altid positiv vending. Men det har Dansk Folkepartis Liselott Blixt lavet om på. Hun serverede nemlig både 'åndeligt valgflæsk' i valgkampen og en mere mundret version af nævnte ret – efter valget.

"Dansk Folkeparti fik et godt valg og var med til at gøre valget 15. september langt mere spændende, end al landsens meningsmålinger havde forudsagt.

Da alle stemmerne var talt op, viste det sig, at den røde blok vandt med blot 10.000 stemmer," konstaterer Liselott Blixt.

DF's flotte valg skyldtes ikke mindst en stor støtte fra lokalbestyrelser, venner og familie, der sørgede for at dele 9.000 pjecer ud, var med til at knappe 1.000 'Liselott Blixt-stouts' op, deltog ved valgmøder og debatter med politiske diskussioner, ballonoppustninger, uddeling af bolsjer og nøgleringe samt ikke mindst hjælp med op- og nedtagning af 700 valgplakater.

"En stor tak til lokalforeningen i Greve og Solrød, DFU'ere, familie, venner og bekendte – samt en ikke-farveorienteret presse," lyder det fra Liselott Blixt, der forleden kvitterede ved at servere ægte valgflæsk med persillesovs i Bøgehegnets festlokale, som ligger tæt på DF-sundhedsordførers private bopæl.

Farvel Bøgsted – goddag Bøgsted

Dansk Folkepartis arbejdsmarkedordfører, MF Bent Bøgsted opnåede genvalg til Folketinget 15. september i Frederikshavn-kredsen/Nordjyllands storkreds. Det har betydet, at Bent Bøgsted har valgt at koncentrere sig 100 procent om folketingsarbejdet. Dermed har han også valgt at udtræde af byrådet i Frederikshavn, hvor han har siddet siden 1. januar 2010.

"Jeg har valgt at overlade mit byrådssæde til DF's første suppleant i Frederikshavn. Hun hedder Hanne Bøgsted, smiler han.

"Men jeg vil godt understrege, at selvom det har været forbundet med et stort tidspres at passe både medlemskabet af Folketinget og af byrådet, tager jeg mange gode erfaringer med fra det lokalpolitiske arbejde," siger han.

Hanne Bøgsted understreger, at fravalget af byrådet har været Bent Bøgsteds eget valg.

"Jeg har stillet op ved de seneste to byrådsvalg og er hver gang blevet partiets før-

Hanne Bøgsted træder ind i Frederikshavn byråd i stedet for sin mand, Bent.

ste suppleant. Så jeg har længe været klar til at springe ud i det politiske arbejde", siger Hanne Bøgsted, som sætter sig i Kultur- og fritidsudvalget.

"Jeg havde mit første møde i mandags som stedfortræder samme aften, som Bent havde sit sidste møde i byrådet", siger Hanne Bøgsted, der glæder sig til at føre DF-politik i Frederikshavn.

Piv-åbne

Den røde regering vil lempe udlændingepolitikken og blandt andet nedprioritere kontrollen ved de danske grænser. Det får konsekvenser. Forskningschef i Rockwoolfondens forskningsenhed, Torben Tranæs, understreger, at lempelserne af Udlændingepolitikken vil medføre, at flere udlændinge vil strømme til Danmark.

Det siger han til Berlingske Tidende.

Ifølge Torben Tranæs kan vi forvente en større årlig indvandring.

DANMA PÅ DEN SIK

Hold
døren
åben,
men
landet
trygt

En række eksperter advarer nu om, at blandt andet fjernelsen af grænsekontrollen vil få flere svært integrerbare udlændinge til at søge mod Danmark

grænser

Han bliver i Berlingske Tidende bakket op af både pensioneret professor i demografi ved Københavns Universitet Poul Christian Matthiessen samt adjungeret professor ved CBS, Erik Bonnerup.

Sidstnævnte mener, at den lempede udlændingepolitik vil betyde, at flere svært integrerbare udlændinge vil søge til Danmark, blandt andet på grund af, at kontanthjælpsloftet bliver fjernet.

ARK - RE SIDE

Dannebrog i vælten

Interessen for det danske flag er stor. Så stor at danskerne flager i tide og utide og dermed bryder flagreglerne.

For der er masser af regler, som bør overholdes, selvom flagreglerne ikke er indskrevet i nogen lov.

Vi flager på fødselsdage, bryllupsdage, søndage, eller når vi bare er i humør til det.

Seneste spontane flagning i Danmark var, da tusindvis af Sønderjyder lod Dannebrog gå til top, da det lykkedes for Dansk Folkeparti at få gennemføre en permanent toldkontrol.

Men DF har også markeret sig på anden vis, når det gælder Dannebrog. Da Muhammedkrisen var på sit højeste, foreslog

DF en flaglov, der forbød afbrænding af Dannebrog.

Men i Danmarks demokratiets højborg, Christiansborg, hvor Dannebrog i øvrigt bruges flittigt, var der ikke flertal for den af Dansk Folkeparti fremsatte lov.

I stedet må vi glæde os over, at Danmarks-Samfundet kan melde om storsalg af netop Dannebrog. Det kan vi så glæde os over.

Danskerne er så glade for deres flag, at mange flager på tider, hvor man egentlig ikke må. Men det ser vi gerne gennem fingre med, så længe Dannebrog har medvind.

tei-

Officielle flagdage 2012:

- 1. januar: Nytårsdag
- 5. februar: HKH Kronprinsesse Mary
- 6. februar: HKH Prinsesse Marie
- 9. april: Danmarks besættelse (halv stang til kl. 12.00)
- 16. april: HM Dronning Margrethe II
- 29. april: HKH Prinsesse Benedikte
- 5. maj: Danmarks Befrielse (1945)
- 17. maj: Kristi Himmelfartsdag
- 26. maj HKH Kronprins Frederik
- 27. maj: Pinsedag
- 5. juni: Grundlovsdag
- 7. juni: HKHPrins Joachim
- 11. juni: HKH Prinsgemalen
- 15. juni: Valdemarsdag (Genforeningsdagen 1920)
- 5. september: Danmarks udsendte
- 25. december: Juledag

Kirkelige helligdage:

- 1. april: Palmesøndag
- 5. april: Skærtorsdag
- 9. april: 2. Påskedag
- 4. maj: Store Bededag
- 28. maj: 2. Pinsedag
- 26. december: 2. Juledag

Forsvarets flagdage:

- 29. januar: Holmens Hæderstegn
- 2. februar: Kampen ved Mysunde (1864)
- 11. februar: Stormen på København (1659)
- 2. april: Slaget på Reden (1801)
- 18. april: Slaget ved Dybbøl (1864)
- 9. maj: Slaget ved Helgoland (1864)
- 5. juni: Kampen ved Dybbøl (1848)
- 1. juli: Slaget i Køge Bugt (1677)
- 6. juli: Slaget om Fredericia (1849)
- 25. juli: Slaget ved Isted (1850)
- 4. oktober: Stormen på Frederiksstad (1850)

Kilde Danmarks Samfundet

Sådan bruges Dannebrog kan købes hos Danmarks-samfundet (www.danmarks-samfundet.dk)

Det bugner af spændende varer i DF-BUTIKKEN og alt kan bestilles hos:
DF-BUTIKKEN Tlf.: 4343 1414 / hverdage kl. 08:00-16:00.
E post: df-butikken@mail.dk • hjemmeside: www.df-butikken.dk

DF BUTIK

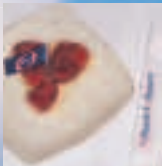
Udover DF Butikkens varer kan lokalformænd bl.a. rekvirere:
DF Bolcher, DF balloner, DF flag, DF vindmøller,
DF vognmønter, DF brochurer, DF grundlovsbøger og
DF principprogram.

KAMPAGNE VARER

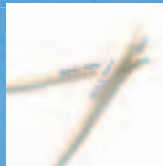
Indkøbsnet / Mulepose	kr. 10,-	Habitnål	kr. 10,-	Skrivepen (uniball micro)	kr. 8,-	T-shirt, hvid med stort DF logo Str. S – XXL	kr. 65,-	Marguerite broche	kr. 35,-
Mulepose med lomme	kr. 20,-	Slipsenål	kr. 30,-	Pastilæske	kr. 5,-	Kasket regulerbar str.	kr. 25,-	Marguerite øreringe/sæt	kr. 49,-
Sports/rejsetaske	kr. 118,-	Mussematte	kr. 25,-	Lighter	kr. 5,-			Marguerite øresticker/sæt	kr. 49,-
Rygtaske, stor	kr. 98,-	Krus	kr. 50,-	DF Servietter & DF kageflag sæt á 100	kr. 50,-			Marguerite halsmykke m/kæde	kr. 49,-
Nøglebånd	kr. 12,-	Kuglepen	kr. 3,50						

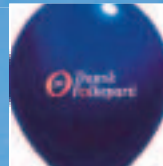
Habitnål

DF servietter og kageflag

Kuglepen

Ballon

Lighter med logo

Indkøbsnet

Marguerite broche

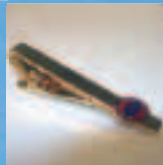
Marguerite øreringe/sæt

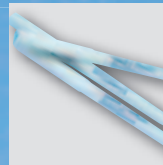
Rygtaske stor

T-shirt med stort logo

Slipsenål

Skrivepen

Sports taske

Marguerite øresticker/sæt

Marguerite halsmykke m/kæde

Kasket regulerbar

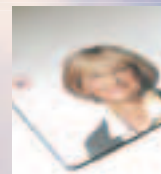
Krus

Mulepose med lomme

Nøglebånd til indkøbsvogn

Mussematte

Mussematte

Pastiller med logo

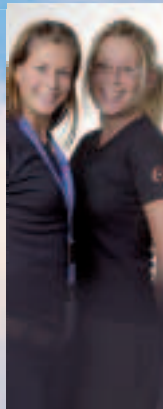
BEKLÆDNING

DF silkeslips

Silkeslips med vævet DF logo
kr. 128,-

Nøglebånd
kr. 12,-
Dame t-shirt
mørk blå Str. S-XXL
kr. 60,-

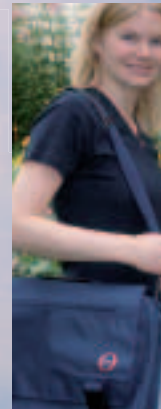

Nøglebånd og Dame t-shirt

Kampagne jakke

Kampagne Jakke
Med tekst på armen
og logo på ryggen.
Str. S – XXXL
kr. 250,00,-

Dokumenttaske

Dokumenttaske
kr. 75,-

Paraply

Taskeparaply
kr. 30,-

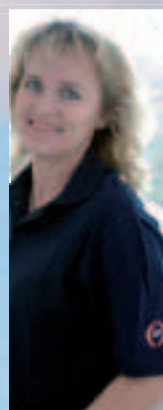
Lille rygtaske

Lille Rygtaske
Skrå, smart
rygtaske med et lille
logo på forsiden
kr. 25,-
Herre T-shirt,
mørk blå
Str. S – XXXL
kr. 60,-

Sweat shirt,
mørk blå
Str. S – XXL
kr. 149,-

Sweat shirt med krave

Poloshirt

Polo shirt
mørk blå
Str. S – XXXL
kr. 98,-

Silketørklæde til pigerne med DF logo tone i tone
kr. 148,-

DF Silketørklæde

NYHED

Stort DF rullebanner
100 x 200 cm m/fod.
Leveres i taske.
kr. 985,-

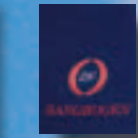
Stort DF rullebanner

BØGER

“Kristian Thulesen Dahl, - Kronprinsen”
En kritisk portrætbog der kommer hele vejen
rundt om mennesket Kristian Thulesen Dahl.
314 sider. Medlemspris kr. 150,-

Mogens Camre “Knus Tyrannerne”.
Mogens Camres velskrevne erindringer
fra et usædvanligt og begivenhedsrigt liv.
480 sider. Særpris kr. 148,-

“Langballe – en biografi”
Fortællingen om Jesper Langballe.
En markant skikkelse i den danske værdidebat.
240 sider. kr. 250,-

DF Sangbog: kr. 25,-

Medlemmer strømmer til DF

Siden den nu tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) udskrev folketingsvalg den 26. august, har Dansk Folkeparti fået markant flere medlemmer.

Af René Teige

Det har stor betydning for Dansk Folkeparti at have et stort antal ambassadører, som kan være med til at sikre en god og frugtbar debat i hele landet. Medlemmerne er også DF's rekrutteringsgrundlag, når det gælder bestyrelsesarbejde i partiets lokalforeninger samt regionsråd, kommunalbestyrelser og i sidste ende MF'ere.

Med den flotte medlemsfremgang er DF nu tæt på at have 11.000 medlemmer, der kan være med til at nedbryde fordomme og løfte DF's image...

Organisatorisk næstformand i Dansk Folkeparti, Carl Christian Ebbesen, er glad for den flotte opbakning til partiet:

"Normalt offentliggør vi DF's medlemstal én gang årligt i forbindelse med vores årsmøde. Men de seneste måneders medlemsudvikling har været så markant, at vi har valgt at gøre en undtagelse. Siden valget blev udskrevet har vi samlet set fået lige ved 1.000 flere medlemmer," siger han.

Mange nye, unge medlemmer

Dansk Folkeparti har aldrig tidligere kunne mønstre et så højt medlemstal som netop nu. Nogle af de nye medlemmer er sideløbende blevet medlemmer af Dansk Folkepartis Ungdom.

"Jeg er positivt overrasket over den store medlemstilstrømning og så endda over en så forholdsvis kort periode. Jeg kan yderligere konstatere, at medlemstilgangen er større end ved nogen anden valgkamp i DF's 16-årige levetid. Allerede kort inde i valgkampen var det tydeligt, at tilstrømningen var massiv. I den første valguge kunne vi konstatere, at der var tale om en femdobling af antallet af nye medlemmer målt i forhold til den 'normale' medlemsudvikling.

Især er jeg glad for, at så mange af de nye medlemmer er unge mennesker," siger Carl Christian Ebbesen.

Støtte til DF's grænsepolitik

"Da Socialistisk Folkepartis formand Villy Søvndal i anden valgkamp uge kom med udmeldinger om, at han ville kræve, at der blev foretaget kraftige lempelser af udlændingepolitikken, kunne vi især se det på antallet af nye medlemmer til DF," siger DF's organisatoriske næstformand.

Han understreger, at medlemsfremgangen er markant over hele landet. Dog er der et enkelt område, nemlig Sydjyllands Storkreds, som ligger i top over landets 10 kredse.

Det tolker Carl Christian Ebbesen som et klart vælgersignal om, at danskerne bakker op om den grænsepolitik, som Dansk Folkeparti har ført, og som den røde regering nu søger at rulle tilbage.

"Den øvelse tror jeg rigtigt mange danskere er imod," siger Carl Christian Ebbesen, som takker DF's mange medlemmer for støtte og opbakning.

Som medlem af Dansk Folkeparti modtager man årligt syv eksemplarer af Dansk Folkeblad.

Desuden bliver man inviteret til en række møder og arrangementer. Man har også mulighed for at rejse med Den Danske Højskole/Historiebussen og oplevet noget af den danske historie og kultur. Hvert år laves en studietur til Bruxelles eller Strasbourg til særpris.

DF arrangerer kurser for alle nye DF'ere med fokus på Dansk Folkepartis organisation og politik. Endelig får nye medlemmer generel indflydelse på den politiske situation i Danmark.

Carl Christian Ebbesen er glad for en fantastisk medlemstilgang.

Et klasseløst kommunistisk

Målet er et klasseløst kommunistisk samfund, så klart var budskabet fra Enhedslistens politiske ordfører, Johanne Schmidt-Nielsen, forud for Folketingsvalget den 15. september. Johanne Schmidt-Nielsen blev valgets suveræne topscorer i personlige stemmer – kun overgået af statsminister Lars Løkke Rasmussen. Er kommunismen tilbage i Folketinget i en position, der ikke er set stærkere siden 1945? Dansk Folkeblad undersøger sagen!

Af Kenneth Kristensen Berth

Folketingsvalget den 15. september 2011 blev en stor succes for Enhedslisten og særligt partiets frontfigur, Johanne Schmidt-Nielsen.

12 mandater opnåede partiet i Folketinget – ikke siden 1945 har den ekstremistiske venstrefløj i Danmark stået så stærkt. 18 mandater fik Danmarks Kommunistiske Parti dengang i høj grad som belønning fra vælgerne for partiets indsats mod den tyske besættelsesmagt. Siden gik det hurtigt ned ad bakke. Partiet var ude af Folketinget igen i 1960 – dog for at vende tilbage for en kort periode fra 1973-77, hvor man rådede over henholdsvis 6 og 7 mandater i Folketinget.

I den korte valgerperiode fra 1975 til 1977 tangerede den samlede opbakning til DKP og Venstresocialisterne Enhedslistens opbakning ved det netop afviklede folketingsvalg – i den periode havde de to partier samlet 12 mandater. Men den samlede opbakning fra vælgerne til de to partier var 6,3 procent mod de 6,7 pct. som Enhedslisten fik ved Folketingsvalget den 15. november. I Nørrebro-kredsen i København fik Enhedslisten 27,6 pct. af stemmerne – flest stemmer fik partiet på Blågårdsskolen med 31,6 procents opbakning.

Kludetæppepartiet

Men hvad er det egentlig for et parti, vælgerne har givet så massiv opbakning? Enhedslisten er et konglomerat af Danmarks Kommunistiske Parti, VenstreSocialisterne, Socialistisk ArbejderParti og Kommunistisk Arbejderparti. Det er et parti, hvor fire ud af de 12 folketingsmedlemmer har en fortid i Danmarks Kommunistiske Parti – nemlig Frank Aaen, Christian Juhl, Henning Hyllested og Lars Dohn. Og det er et parti, hvor toneangivende medlemmer ikke er gået af vejen for at støtte terrorbevægelser som FARC og PFLP.

FARC er en columbiansk terrorbevægelse, der i dansk optik, nok er mest kendt for at have holdt den columbianske præsidentkandidat, Ingrid Betancourt, fanget i en årrække. Bevægelsen har også slået uskyldige columbianske bønder ihjel, bortført udenlandske arbejdere og skaffet sig midler gennem narko-handel. PFLP er blandt andet berygtet for fle-

re flykninger i halvfjerdsere. I 2001 myrdede bevægelsen den israelske turistminister Rehavam Zeevi, og så sent som den 1. november 2004 tog bevægelsen ansvaret for et selvmordsangreb på Carmel Market i Tel Aviv, hvor to israelere blev dræbt. Alligevel nyder disse morderiske organisationer Enhedslistens opbakning.

Partiets ophav fornægter sig heller ikke. Dansk Folkeblad har sat sig for at undersøge Enhedslistens partiprogram og sammenligne dette med Danmarks Kommunistiske Partis sidste partiprogram fra 1976. Selvom der er gået 35 år, Østblokken er brudt sammen og Berlinmuren faldet, er det bemærkelsesværdigt, hvor

lig de to programmer er hinanden. På nogle stræk ser det nærmest ud som om, der er tale om egentlig afskrift af DKPs gamle program.

Det bærende element i begge programmer er udbygningen af arbejdskraften. ”Kapitalismen fører til øget udbygning af de mennesker som er i arbejde” skriver Enhedslisten – ”Under kapitalismen udbygtes de arbejdende gennem lønarbejdets system” skrev DKP. Begge er også enige om, at vi befinder os på det monopolkapitalistiske stadium, ligesom ”nødvendigheden af socialismen synes stadig mere indlysende” (Enhl.) og ”Det bliver mere og mere klart, at der må afgørende samfundsmæssige ændringer til” (DKP).

Johanne Schmidt-Nielsen opnåede 47.002 personlige stemmer ved det netop afviklede folketingsvalg. Enhedslistens formand arbejder for "et klasseløst kommunistisk samfund" og hendes partiprogram er ikke til at skelne fra det, som landssvigerpartiet Danmarks Kommunistiske Parti vedtog i 1975.

Fotos: Scamix

Vil opløse politi og militær

Hvori skal disse ændringer så bestå? Ja, her er Enhedslistens opskrift for så vidt endnu mere yderligtgående end DKPs: "Derfor er det nødvendigt at gennemføre en revolution – i betydningen et gennemgribende systemskifte, hvor en mobiliseret og velorganiseret arbejderklasse og dens allierede fratager den herskende klasse de enorme magtmidler, den reelt bestyrer i dag.... Det er nødvendigt at forberede en sådan revolution. I takt med at der vindes folkelig opbakning til revolutionære brud med kapitalismen, må der opbygges demokratiske folkemagtsorganer, som har den organiserede styrke til at vinde den konfrontation med kapitalmagten som på et eller andet tidspunkt vil bryde ud. Lige så stærkt som Enhedslisten afviser terrorisme og elitære kup (partiets støtte til FARC og PFLP bør erindres, red), lige så stærkt afviser vi at bøje nakken og vende den anden kind til i en situation, hvor borgerskabet griber til udemokratisk magtanvendelse". DKP nøjedes i 1976 med at skrive: "De undertrykte og udbyttede klassers moralske fordømmelser og spontane protester er ikke nok til at bryde storkapitalens klasseherredømme. De må udvikles til bevidst og samlede handling, der gør det arbejdende folk til en magt".

Det har vakt en del opstandelse, at Enhedslisten i sit partiprogram skriver, at man vil opløse politiet og militæret ("frem for alt opløsning af politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagts sidste, alt for effektive, allierede). Men inspirationen hertil er ikke hentet et hvilket som helst sted fra: "Militæret må snarest afvikles. Så længe der endnu findes militære styrker og organer, må deres uforbeholdne loyalitet over for den demokratiske orden sikres" og videre "Politi og anden offentlig magt har som opgave at sikre udøvelsen af folkets personlige og kollektive friheder. Det må fornyes og ændres i sin sammensætning og struktur, så det står sikkert i folkets tjeneste" (DKP).

Huse overtages af staten

Omfattende nationaliseringer spiller også en stor rolle i både Enhedslistens og DKPs partiprogrammer: "Lukning af Børsen og nationalisering af bankerne" og videre "arbejderovertagelse af de større virksomheder, demokratisk kontrolleret samfundseje af bank og kreditvæsen" og videre "(d)en private ejendoms- og råderet til produktionsmidlerne er ophevet". Forrige år stillede Enhedslisten

Fotos: Scanpix

Enhedslisten ser ikke noget problem i, at flere af deres toneangivende medlemmer støtter terrorbevægelser som FARC og PFLP. Her et billede fra PFLPs terrorangreb på Carmel Market i Tel Aviv den 1. november 2004, der med Enhedslistens billigelse kostede to israelere livet.

i Folketinget forslag om at nationalisere dansk landbrug. DKP skrev: "Jorden og byggematerialeindustrien skal nationaliseres(..) Private udlejningsejendomme skal etapevis overtages af kommunerne. (...) Når ejeren (af et enfamilieshus, red.) ønsker at afhænde huset, overtages det af stat eller kommune."

Akkurat som DKP mente, at der i kølvandet på en kommunistisk magtovertagelse i Danmark skulle følge omvæltninger i andre vestlige lande, så mener Enhedslisten heller ikke, at revolutionen i Danmark kan stå alene: "Men en egentlig igangsættelse af den gigantiske forandringsproces, som socialismen er udtryk for, forudsætter, at revolutionen hurtigt breder sig til de centrale kapitalistiske nationer, ellers vil revolutionen blive slået tilbage ideologisk, økonomisk og i yderste konsekvens også (med, red.) militær krig fra den omgivende kapitalistiske verdens side".

Kvinderne objektiviseres i helt uhørt grad i begge partiers programmer. Enhedslisten skriver: "Enhedslistens mål er frigørelse af begge køn fra patriarkatets undertrykkende strukturer" og videre "Socialisme er en nødvendig men ikke tilstrækkelig forudsætning for at afskaffe kvinde-undertrykkelse. Så ud over at kæmpe for at få socialisme, er det nødvendigt at gøre op med kvindeundertrykkelsen overalt, hvor vi ser den. Den kamp skal kæmpes på arbejdsmarkedet, i hjemmet, i uddannelsessystemet – og i Enhedslisten, idet den også er en del af vejen til socialismen". DKP skriver: "I Danmark er kvinden såvel i produktionsliv som i samfundsliv en afgørende faktor... Alligevel fremstår kvinderne i vort land som en undertrykt og socialt dårligt stillet gruppe, selvom de udgør mere end halvdelen af befolkningen. (...) Samfundets, arbejdsgivernes og lovgivningsmagts generelle holdning til kvinderne som underuddannet, dårligt lønnet arbejdskraftreserve bidrager i familielivet til at fastholde kvinden i dobbeltrollen som erhvervsarbejdende og husmor".

Folkeforfører med lillepige-charme

På trods af Enhedslistens krigeriske retorik om klassekamp, revolution og bekæmpelse af den herskende klasse, så bekender partiet sig også til "en fredelig og retfærdig verden, der ikke konstant må leve i frygt for altødelæggende krige". Fredsprojektet var også bærende i DKPs program: "Frem for alt imødegås imperialistiske forsøg på at slippe en ny verdenskrig løs af socialismens fundamentale interesse i fred. Fred og afspænding skaber de gunstigste betingelser for opfyldelse af socialismens samfundsmæssige mål", skrev Sovjetruslands forlængede arm i Danmark i deres principprogram. USA var problemet: "Det imperialistiske verdenssystem, hvis hovedmagt er USA-imperialismen, holdes imidlertid først og fremmest sammen af monopolernes fælles klasseinteresser" (DKP). Danmark er tilmed et af de europæiske lande, der er mest folgeagtige over for USA's udenrigspolitik (Enhl.)

Selvom der er tredive år mellem DKPs sidste program og Enhedslistens seneste er formuleringerne bemærkelsesværdigt ens og målet fuldstændigt det samme. Listens leder har offentligt bekendt sig til "et klasseløst kommunistiske samfund". Enhedslisten og DKP er et og det samme. Regeringen Helle Thorning-Schmidt lever på et kommunistisk partis nåde – et parti, der akkurat som sin forløber DKP ikke befinder sig på demokratiets faste grund, men drømmer om at foranstalte en revolution i Danmark, hvor man "ikke vil bøje nakken og vende den anden kind til i en situation hvor borgerskabet griber til udemokratisk magtanvendelse (med andre ord politi eller militær, kkb)".

Enhedslistens fremgang er, hvad enten den kan tilskrives en nedringet folkeforførers flygtige lillepige-charme eller en politisk venstredrejning, et fundamentalt problem for demokratiet. Ikke siden 1945 har et antidemokratisk parti stået så stærkt i det danske Folketing.

Fotos: Scampix

Massakren på udlændingepolitikken

Forud for folketingsvalget lovede Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti at fastholde den stramme udlændingepolitik med det forbehold, at starthjælpen og kontanthjælpsloftet ville blive afskaffet. Løfterne er glemt. Den nye S-R-SF-regering har indledt en veritabel massakre på den stramme udlændingepolitik. Alene regeringsgrundlaget indeholder 25 konkrete lempelser af udlændingepolitikken.

Af Kenneth Kristensen Berth

Der bliver ikke meget tilbage af Danmarks stramme udlændingepolitik, når Danmarks nye rød-lilla-regering har været i sving. 25 konkrete lempelser af udlændingepolitikken lægger regeringen op til alene i regeringsgrundlaget, der ellers på mange andre områder er tyndt på konkrete initiativer, men det gælder altså ikke på udlændingeområdet.

Allerede før valget havde Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti bedyret et opgør med starthjælpen og kontanthjælpsloftet. Starthjælpen er den særligt lave ydelse, som bl.a. flygtninge og familiesammenførte modtager, når de kommer til Danmark. Ordningen blev skabt umiddelbart efter systemskiftet i 2001 for at tilskynde nyankomne til hurtigt at komme i job og for at sikre, at Danmark ikke

var så økonomisk attraktivt et land at komme til for asylsøgere, som før 2001.

Effekten af starthjælpen har været betydelige. Flere indvandrere end nogensinde tidligere er kommet i arbejde, og antallet af udlændinge, der søger asyl i Danmark, har været for nedadgående i stort set hele det sidste årti.

Asylsøgenes favorit

Med afskaffelsen af starthjælpen vil flygtninge og familiesammenførte fremover modtage fuld kontanthjælp fra den dag, de pågældende får opholdstilladelse i Danmark – og Danmark vil igen blive et af de europæiske lande, som det vil være økonomiske mest attraktivt at komme til som asylsøger.

Alene i regeringsgrundlaget har regeringen stillet 25 konkrete lempelser af den stramme danske udlændingepolitik i udsigt. Det skal både være lettere at komme ind i Danmark, få permanent opholdstilladelse og statsborgerskab. Regeringen kasserer også kravet om, at FN-kvoteflygtninge skal vurderes efter integrationsparathed. Så det er slut med at hente for eksempel burmesere til Danmark i stedet vil regeringen hente eksempelvis palæstinensere og somaliere til Danmark. Grupper, der erfaringsmæssigt er stort set umulige, at få integreret i Danmark.

Afskaffelsen af kontanthjælpsloftet betyder, at flere indvandrer- og efterkommerfamilier, hvor begge er på kontanthjælp, mister tilskyndelsen til at komme i beskæftigelse, da gevinsten ved at eksempelvis et familiemedlem skaffer sig et lavtlønnet job vil være forsvindende lille i forhold til at begge forbliver på passiv forsørgelse.

Det Radikale Venstre har fået en stribe indrømmelser i regeringsgrundlaget – formodentlig har det været let for partiet at skaffe indrømmelserne, fordi i hvert fald SF, men også brede kredse i Socialdemokratiet, inderst inde hele tiden har ønsket et opgør med den stramme udlændingepolitik.

Frit slag i hele landet

En af de mest vidtgående ændringer i udlændingepolitikken er, at asylsøgere får ret til at flytte ud af asylcentrene, hvis deres sag ikke er afgjort inden for seks måneder. Her får asylsøgerne også mulighed for at skaffe sig job – og dermed risikerer en anmodning om asyl i Danmark i virkeligheden at ende som en genvej til en arbejdstilladelse, som asylsøgeren ikke havde kunnet få via de eksisterende ordninger for arbejdskraftindvandring på grund af manglende kvalifikationer. Hvorvidt kommunerne skal forpligtes til at skaffe en bolig til asylsøgerne, sådan som kommunerne var forpligtet til at gøre i relation til flygtninge før 2001, henstår endnu i det uvisse.

Faktum er imidlertid, at det er svært at forestille sig, at en asylansøger, der har fået arbejde, bolig og venner i Danmark, skulle ende med at blive udvist af landet, såfremt hans asylansøgning ikke skulle blive imødekommet.

Den nye regering vil også gøre det lettere at blive familiesammenført til Danmark. Således bliver det pointsystem, som Dansk Folkeparti og regeringen aftalte på området, afskaffet – og ikke erstattet af et andet. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti havde ellers stillet vælgerne i udsigt, at nyankomne i det mindste skulle forpligte sig på at ville arbejde, når de kom til Danmark – men end ikke det beskedne krav vil den nye regering stille.

Et af de mere bizarre forslag til lempelser på udlændingeområdet er, at man fremover skal kunne prostituere sig til en permanent opholdstilladelse i Danmark. Det kræver dog, at man angiver sin bagmand til politiet.

Det bliver også nemmere at få permanent opholdstilladelse i Danmark. Efter fem års ophold skal man have mulighed for at kunne forblive i Danmark for altid. Kravet vil fremover være, at ansøgeren enten skal have haft tre års beskæftigelse eller uddannelse inden for de seneste fem år, ligesom kravene til dansk kundskaber sænkes, og medborgerskabsprøven afskaffes. Det vil igen blive muligt at bruge undskyldningen post-traumatisk stress for ikke at kunne opfylde ovennævnte krav.

Bare angiv alfonsen

Det samme gælder i forhold til statsborgerskab, hvor kravene også sænkes dramatisk. Ansøgeren skal fremover kun have bestået dansk 2 og have været selvforsørgende i 2½ år ud af de sidste fem år. Er man født og opvokset i Danmark og har bestået folkeskolens afgangsprøve med karakteren 2, så kan man regne med automatisk at blive dansk statsborger, medmindre man da har begået og er dømt for alvorlig kriminalitet.

Blandt de mere absurde forslag i regeringens katalog over ændringer i udlændingepolitikken er, at udlændinge fremover vil kunne prostituere sig til en opholdstilladelse i Danmark. Den eneste forudsætning for at en udenlandsk prostitueret kan få opholdstilladelse i Danmark er, at vedkommende skal angive

sin alfons. Er hun villig hertil, er belønningen permanent opholdstilladelse i kongeriget.

Dette forslag er ikke direkte indarbejdet i regeringsgrundlaget, men regeringspartierne står fast på det også efter valget. Derimod fremgår det direkte af regeringsgrundlaget, at kvinder eller mænd, der er kommet til Danmark som familiesammenførte og efterfølgende udsættes for vold, skal have ret til at blive i landet. Er man som familiesammenført ægtefælle altså træt af ægtemanden og ikke klar til at blive hos ham, indtil man opnår permanent opholdstilladelse, så kan man altid påstå, at man har været udsat for vold og vupti ud kommer en opholdstilladelse til den kvinde, der ellers i fald hun forlod sin ægtemand, var tvunget til at tage til tilbage til det land, hun stammer fra.

Dansk udlændingepolitik fra EU

Danmark skal heller ikke længere udvælge kvoteflygtninge efter ”integrationsparathed”. Regeringen og Dansk Folkeparti besluttede ellers, at spørgsmålet om hvorvidt de flygtningelejre, overhovedet kunne bringes til at fungere i Danmark, skulle indgå som et væsentligt element, når det blev vurderet, hvilke flygtninge, Danmark skulle tage imod. Det har bl.a. betydet, at Danmark har taget imod en del burmesere, som har fundet sig godt til rette i Danmark.

Men ifølge den nye regering må det ikke længere tages i betragtning, om kvoteflygtningene kan integreres i Danmark eller ej. Regeringen vil således enten åbenbart hellere hente palæstinensere og somaliere til Danmark, selvom disse grupper erfaringsmæssigt er overrepræsenteret i både kriminalitets- og ledighedsstatistikker frem for at hente udlændinge til Danmark, som det rent faktisk er muligt at få til at overholde lovgivningen og bidrage til positivt til helheden.

Regeringen har også lovet et opgør med forbeholdet på rets- og udlændingeområdet, så Danmarks selvbestemmelse over vores udlændingepolitik endegyldigt kan skipes til Strasbourg og Bruxelles, hvorefter SRSF-regeringen kan henvise til, at dansk udlændingepolitik dirigeres fra EU, så danske politikere har intet ansvar herfor. SRSF-regeringen plæderer godt nok for en såkaldt opt-in-model, hvilket betyder, at Danmark fra sag til sag skal beslutte, om vi vil tilslutte os EU-beslutninger inden for rets- og udlændingeområdet. Problemet er imidlertid, at så snart et område for eksempel spørgsmålet om 24-års-reglen er skippet til EU, hvor der gælder en 21-års-regel, så kan Folketinget aldrig igen lovgive selvstændigt på området.

SRSF-regeringen har erklæret udlændingepolitikken krig.

Navn: Lucas Thelander Hultgren
Alder: 17 år
Status: Single
Erhverv: Gymnasieelev
Bor i: Hellerup
Medlem af DF siden: 2008

? Hvorfor er du medlem af DF?

Det er jeg hovedsageligt, fordi jeg mener, at Dansk Folkeparti er det eneste parti, der tager fat om dansk identitet og dansk kultur, og det er meget vigtigt for mig. Men jeg er også meget optaget af for eksempel god dyrevelfærd og en ansvarlig økonomisk politik, og det er jo netop Dansk Folkeparti.

? I december 2009 skabte du røre på Ebberup Skole i forbindelse med juleafslutningen. Hvad skete der?

Jeg var formand for elevrådet og havde hørt, at den traditionelle juleafslutning var sløjftet. Jeg spurgte vores rektor om sagen, og han sagde, at beslutningen var taget, fordi man ikke "ville støde nogen". Jeg tog sagen op gennem elevrådet og tog kontakt til Kristeligt Dagblad, der skrev om skolens beslutning. Det blev så desværre ikke ændret, men vi skal tage kampene, så vi kan holde fast i dansk kultur.

? Du er ikke så vild med det nye "Ligestillings- og Kirkeministerium". Hvorfor?

Det er fordi, man med det nye navn maser Kirkeministeriet sammen med noget, som det ikke har noget at gøre med. Det udvander Kirkeministeriets vigtighed, og dermed også Folkekirkens status som en af det danske samfunds grundsten. Vi har fået en kirkeminister fra Det Radikale Venstre, og partiet ønsker jo en identitetsløs Folkekirke, fordi de mener, at tolerance og plads til forskellighed kan blive skabt ved at fjerne vores egen identitet og gøre alt lige gyldigt og dermed ligegyldigt. Det er helt forkert.

? Du er medlem af DFU's hovedbestyrelse. Hvad laver du?

Jeg blev valgt ind i marts og er formand for Politisk Udvalg, der skal arbejde med politikken og kampagner. Og så er der jo de organisatoriske opgaver. Det er meget spændende. Også fordi vi i DFU i øjeblikket har medlemsfremgang.

? Og hvad bruger du din fritid på?

Jeg ser mine venner, går til fester, løber ture og så læser jeg meget. Det skal helst være noget med historie og politik. Lige nu er jeg ved at læse en biografi om Margaret Thatcher. Hun er en spændende person, og det var en spændende tid, som hun var premierminister i.

? Er der ellers en historieperiode, som du finder særligt interessant?

Perioden omkring Christian IV er meget spændende. Der skete meget i Danmark, og vi var ofte i krig med Sverige. Det er jo også sjovt at læse om en tid, hvor Danmark havde så meget magt og indflydelse.

? Ifølge din Facebook-profil bliver du inspireret af Winston Churchill. Hvordan inspirerer han dig?

Han er et af mine store politiske idoler, selv om han var mere liberalist, end jeg er. Han gjorde det rigtige ved at tage kampen op mod nazismen, selv om han vidste, at det ville blive svært og hårdt. Han var en leder, der tacklede en svær situation og stod fast mod Hitler og nazisterne.

? Jeg kan også se, at du godt kan lide Matador. Har du en favorit-figur i serien?

Åh, der er jo mange at vælge imellem. Jeg kan jo godt lide Grisehandler Larsen, fordi han er ligetil og direkte. På en eller anden måde er han meget dansk. Jeg synes også, at Hr. Schwann er meget sjov, men det hænger nok sammen med, at jeg vældigt godt kan lide Meyer i Huset på Christianshavn (der også blev spillet af Arthur Jensen, red.).

? Hvad skal fremtiden så bringe?

Min drøm er at komme i Folketinget og kæmpe for danske værdier og dansk kultur. Uddannelsesmæssigt vil jeg gerne læse statskundskab eller jura, men jeg har ikke helt besluttet mig endnu.

Navn: Christina Pedersen
Alder: 27 år
Status: Forlovet
Erhverv: Studerende, ved at færdiggøre cand.merc.jur.-studiet.
Bor i: Aalborg
Medlem af DF siden: 2007

? Hvorfor er du medlem af DF?

Jeg meldte mig ind i Dansk Folkeparti på grund af udlændingepolitikken. Jeg mener, at DF er det eneste parti, der gør en forskel på det område, og som tør tage fat på de ømme punkter. Sidenhen har jeg så fundet ud af, at Dansk Folkeparti også har en god politik, når det gælder for eksempel ældrepleje, dyrevelfærd og retspolitik.

? Du har lige været igennem tre uger som folketingskandidat. Hvordan har det været?

Det var meget spændende. Det var dejligt at komme ud føle, at man gør en forskel. Jeg har især været glad for at møde folk på gaden og tale om politik med dem.

? Og så var du en del af det DF fodboldhold, der under valgkampen slog De Radikale i København med 5-3. Hvad skete der?

Det var en fodboldkamp, hvor der blev gået til den. Vi havde jo aftalt, at det tabende hold skulle bære det andet holds badges resten af dagen, så ingen ville tabe den kamp. Det endte selvfølgelig med, at vi vandt, men det krævede godt nok mange kræfter.

? Du lavede også sammen med folketingskandidat Trine Olesen et samarbejde med titlen "Trine og Christina – et frisk pust fra øst og vest". Hvad gik det ud på?

Det var for at vise, at det hele handler om at samarbejde. Selv om vi på det tidspunkt boede i hver sin ende af landet, så arbejder vi jo for samme sag, og det synes jeg, er en vigtig pointe at få frem. Vi er jo DF-kollegaer, og

ofte ender det jo også med, at man bliver venner med sine kollegaer.

? Stiller du så op til Folketinget igen?

Ja, det gør jeg gerne. Det var bestemt en positiv oplevelse at være folketingskandidat, men næste gang bliver det jo så Nordjylland, der står for skud, da jeg er flyttet fra København til Aalborg.

? Men nu skal det jo ikke være politik og studier, det hele. Hvad laver du ellers?

Jeg er et rigtigt familiemenneske, så meget af fritiden bruger jeg sammen med venner og familie. Og så går jeg lange ture med min lille yorkshire terrier, Jasmin.

? Du er forlovet. Så er der vel bryllupsklokker, der ringer i det fjerne?

Ja, jeg skal giftes til jul, og det er jo den bedste tid på året. Min forlovede er jagerpilot og er udstationeret på Sicilien lige nu, så det er ikke gået helt så hurtigt med planlægningen og det hele, som det måske burde. Det kunne så også hænge sammen med, at jeg lige har været igennem en valgkamp... Men vi skal nok nå det hele. Det bliver et rigtigt drømmebryllup på Dronninglund Slot, hvor gæsterne skal overnatte. Det glæder jeg mig meget til.

Ved adresseændring,
kontakt tlf.: 33 37 51 99

EU-gakgak: Børn skal fratages balloner

EU-Kommissionen puster sig op og nedlægger forbud mod ballonpusteri blandt børn

Af Karsten Lorentzen

Normalt er EU begejstret for varm luft, men ikke længere, når det gælder børn under 14 år, der puster balloner op. Den slags vovede aktiviteter vil EU-Kommissionen sætte en stopper for. Årsagen er ifølge den engelske avis "The Telegraph", at ballonoppustning og "horntrut" er farligt, fordi børn, der puster balloner op eller trutter i horn, kan komme til at sluge ballonen eller den lille plasticstump på truthornet.

Det betyder, at børn fremover kun må puste balloner op eller trutte i horn, hvis en voksen overvåger processen. Den engelske sociologiprofessor Frank Furedi tager forbuddet som udtryk for tendensen til at ville kontrollere børns liv ned i de mindste detaljer, og prisen er, at børnene bliver mindre selvstændige og selvsikre. Forbuddet mindsker således børns oplevelser ved leg og læring.

Et trængt EU bruger tiden på balloner

Dansk Folkepartis medlem af EU-Parlamentet, Morten Messerschmidt, har kun et skuldertræk og en anstrengt latter til overs for Kommissionens forslag og undrer sig over, at Kommissionen virkelig har tid til at beskæftige sig med småting, mens euroen og det europæiske sammenhold er på vej ud over afgrunden.

"Det hænder, at man bliver helt imponeret over, hvor upåvirkelig Kommissionen er i

forhold til den virkelighed, som almindelige europæere befinder sig i. En virkelighed med krise, nedskæringer, arbejdsløshed og stigende social uro. Mens euroen er ved at bryde sammen, sidder der mennesker i Kommissionen, som i ramme alvor beskæftiger sig med balloner og truthorn. Det er jo fantastisk", siger Morten Messerschmidt.

Han tilføjer, at Kommissionens mærkværdige omsorg for de små europæere ikke gælder på det økonomiske område, hvor de kriserammede lande døjer med de fulde konsekvenser af den forfejlede fælles valuta – en regning, som skal betales af kommende generationer af europæere.

Næste stop: Snobrødsforbud

"Mens Kommissionen forsøger at pakke de europæiske børn ind i vat, ser den stort på, at desperate grækere ikke har anden udvej end at demonstrere på gaden, og at arbejdsløsheden i Spanien har sprængt alle rammer. Hvis ikke det var så tragisk, kunne man næsten kun trække på smilebåndet. EU-Kommissionen påtager sig store opgaver i denne tid. Nu afventer jeg blot et EU-direktiv omhandlende rammebetingelser for lejrbål og produktion af snobrød. Det skal nok vise sig, at der også på dette oversete områder ligger alvorlige farer og lur. Hvis snobrødet bliver branket, er det

I DF blæser vi på EU's nye, store sundhedsprojekt, som vil punktere ballonpynt til børnefødselsdage, i hvert fald hvis det er børn, der selv vil bidrage til festlighederne ved at blæse balloner...

kræftfremkaldende, og hvis bålet bliver for stort, kan børnene risikere at brænde fingrene. Her er EU-Kommissionens næste store projekt", siger Morten Messerschmidt.

